

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΗ'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1952

ΑΡΙΘΜ
391

Ὁ Νέος περικαλλής Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Los Angeles, California.

17η Σεπτεμβρίου 1952

Εὐλαθεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ State Department, ἔρχεται τὸν προσεχῆ Νοέμβριον εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἡ πρόσκλησις τὴν ὁποίαν προκάλεσε τὸ American National Theatre and Academy (ΑΝΤΑ), ἀποτελεῖ μίαν ἀπόδειξιν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἀποδίδει τὸ State Department εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν πνευματικῶν σχέσεων μεταξύ τῶν δύο χωρῶν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν πανθομολογουμένην ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἐνέχει τὸ αἰώνιον Ἑλληνικὸν πνεῦμα ὡς ἐκπολιτιστικὸς παράγων παγκοσμίου ἀκτινοβολίας.

Εἰς ἐκτέλεσιν λοιπὸν τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς τῆς δοκιμασμένης ἀπὸ τὸν Χρόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν τὸν λεγόμενον Χριστιανοευρωπαϊκὸν Πολιτισμὸν, ἔρχεται τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τῆς γενετείρας μας, διὰ μίαν σειρὰν παραστάσεων ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Hellinger τοῦ Broadway. Ὁ Ἑλληνικὸς αὐτὸς θεατρικὸς Ὀργανισμός, γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐμφανίσεις του εἰς μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα, ὡς εἶναι τὸ Λονδῖνον, ὠρισμένοι μεγαλοπόλεις τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀλεξανδρείας κλπ., πρόκειται νὰ διδάξῃ δύο ἀπὸ τὰ γνωστότερα ἀριστουργήματα τοῦ παγκοσμίου θεάτρου, τὴν Ἠλέκτρα καὶ τὸν Οἰδίποδα Τύραννον, ἀμφότερα τοῦ μεγάλου Σοφοκλέους. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ μὲν πρώτου ἔργου θὰ ὀφείλεται εἰς τὸν μεγαλείτερον σκηνοθέτην τῆς Ἑλλάδος, τὸν κ. Δ. Ροντήρη, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τὸν γνωστὸν ἠθοποιὸν μας τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου καὶ θεάτρου κ. Ἀλέξην Μινωτῆν. Τὴν ὀρχήστρα τῆς πρώτης παραστάσεως θὰ διευθύνῃ ὁ παγκοσμίου φήμης μαέστρος κ. Δ. Μητρόπουλος. Πεντήκοντα δύο πρόσωπα ἀποτελοῦν τὸν ἀναμενόμενον θίασον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Ἡ διδασκαλία τῶν δύο αὐτῶν τραγωδιῶν θὰ γίνῃ εἰς τὴν νεοελληνικὴν κατὰ μετάφρασιν τῶν Ἰωάννου Γρυπάρη καὶ Φώτου Πολίτη. Τὰ σκηνικὰ θὰ ὀφείλονται εἰς τὸν σκηνογράφον κ. Κλ. Κλώνην, οἱ δὲ ἐνδυαμασίαι εἰς τὸν ἐνδυματολόγον κ. Ἀ. Φωκᾶν.

Ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ ὅλα αὐτά, τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἔρχεται ἀνοπλον, δὲν χωρεῖ δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐρμηνεία τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσῃ, θὰ ἐκτιμηθῇ ἀναλόγως ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν θεατρόφιλον Κοινόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, οἱ ὁ-

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ἀλληλογραφία πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν δέον νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν:

THE ORTHODOX OBSERVER
St. Basil's Academy
Garrison, N. Y.

Τῶν προγόνων βλαστοί, μ' ἄτσαλένια κορμιά
τοῦ πολέμου περνώντας τὴ φρίκη,
τῆς καρδιάς μας τὴ φλόγα τὴ φέραμε μιὰ
ὥς ἐκεῖ ποὺ μᾶς πρόσμενε ἡ Νίκη.

Μὲ τὴ λόγῃ χαράξαμε ἀδρὸ στὰ βουνὰ
τ' ὄνομά μας — γαλάζιο λουλουδί —
νὰ τὸ πάρῃ ὥς τὰ πέρατα ὁ θρύλος ξανά,
στοὺς λαοὺς νὰ τὸ κάνῃ τραγοῦδι.

Προσταγὴ στὴ φυλὴ μας, σὰ νόμος θαρειά,
τὸ παλιὸ ν' ἀναστήσωμε θάμα.
Νᾶναι αἰώνια σὲ τούτῃ τὴ γῇ ἡ Λευτεριά,
κάποιαι μοίρας ὀρίζει τὸ τάμα.

Μάννα Ἑλλάδα, δική σου μιὰ σάλπιγγα ἤχεϊ,
λὲς ἀκόμα, στῆς Πίνδου μιὰ κόχη,
στοὺς λαοὺς νὰ θυμίζῃ, γεμάτο ψυχῇ,
τὸ τρανὸ ποὺ ξεστόμισες «ὄχι».

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ποῖοι θὰ τρέξουν ἀσφαλῶς νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ ἐπευφημήσουν τὴν Τέχνην τοῦ Διονύσου ἀπὸ Ἑλληνας ἠθοποιούς μέσα εἰς τὸ Broadway.

Ἄς μὴ μείνῃ λοιπὸν κανεὶς ὁμογενὴς ἀδρανὴς καὶ ἀδιάφορος εἰς τὴν ἀνέλπιστον αὐτὴν εὐκαιρίαν, ἀλλ' ὅπως ἀντιθέτως, ἄς σπεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του ὡς καλὸς Ἑλληνορθόδοξος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος συγκινεῖται ἀπὸ ἐκδηλώσεις ὑψηλῆς Τέχνης ὅπως ἀναμφισβήτως εἶναι ἡ Τέχνη τῶν ἠθοποιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συρροῆς κόσμου, δὲν εἶναι ὑπόθεσις ξένη, ἀλλὰ ἐθνικὴ καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ἰδιαίτερος. Δι' αὐτό, ὅσον μεγαλυτέρα θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία, τόσο καὶ ὁ ἀντίκτυπός της μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν θεατροφίλων θὰ εἶναι εὐεργετικώτερος.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης,

Ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁλύμπου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

VOL. XVIII. No. 391. — OCTOBER, 1952

THE ORTHODOX OBSERVER

Established 1934

A record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U. S. A.

Published monthly except July and August when bimonthly

by The Greek Archdiocese Publications Association

at 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Phocas Angelatos, Editor

“Reentered as second class matter September 17, 1951, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.”

SUBSCRIPTIONS in United States:

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

25 cents a copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

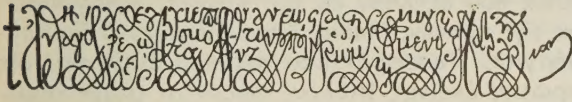
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΗ'. 'Αριθ. 391.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1952

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

'Αριθ. Πρωτ. 1320

Ἰερῶτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Μιχαήλ, Πρόεδρε τῆς Ἐνδεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐνδεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐκρίναμεν λυσιτελεῖς ὅπως ἀπευθύνωμεν λόγους τινάς καταλλήλους τῇ περιστάσει, πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κοινοτήτων, ἀπολύσαντες τὸ συνημμένον ᾧδε Πατριαρχικὸν ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς Γράμμα, οὕτως τὴν ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως προτρεπόμεθα ἵνα προφρόνως ἐντείνεται ἡ ὑμετέρα λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ Ἱερότης.

Εὐχόμεθα πλήρη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως εὐδόωσιν καὶ δαψιλῇ πᾶσι τὴν ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, Ὁδὴ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας φιλῆς Ἱερότητος. 1952, Σεπτεμβρίου 22

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ἀγαπητὸς ἐν ἐν Χριστῷ ἀδελφός Α.

'Αριθ. Πρωτ. 1320

Εὐλαβέστατοι κληρικοὶ καὶ τιμιώτατοι λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι, οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἐνδεκάτην Συνέλευσιν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Καὶ εἰς πᾶσαν μὲν ἐπίσημον ἐκδήλωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, μετὰ μείζονος δ' ὅμως συγκινήσεως παριστάμεθα νοερῶς ἐν μέσῳ ὑμῶν κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν τελεῖται ἡ ἐνάρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐνδεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τῶν Κοινοτήτων αὐτῆς, συνεξαιτούμενοι μεθ' ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔργον, καὶ εὐχόμενοι ὅπως τοῦτο ἀποβῇ λυσιτελεῖς κατὰ πάντα τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει.

Εἶναι δὲ τὸ ἔργον ὑμῶν τοῦτο, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, λίαν σπουδαῖον, καὶ ὑψίστης σημασίας αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις. Βεβαίως τὴν φορὰν ταύτην δὲν θὰ ἀφορῶσιν αὐταὶ τόσον εἰς τὴν Νομοθεσίαν τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐφόσον τὸ Νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἔχει ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον συμπληρωθῇ. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἕτερα ζητήματα, ὑψίστης καὶ ταῦτα σημασίας διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, περὶ ἃ δέον σύντονος νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ὑμῶν.

Ὅσοι ἐξ ὑμῶν παρέστησαν καὶ ἤκουσαν τὴν ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ἀποχαιρετιστήριον ἡμῶν προσλαλίαν καλῶς ἐνθυμοῦνται, καὶ οἱ μὴ παραστάντες ἀνέγνωσαν πάντως ἐν τῷ Τύπῳ, τὰς τελευταίας ἡμῶν ὑποθήκας πρὸς τε τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ πρὸς τὸ εὐσεβὲς τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Πλήρωμα, ὅπερ πατρικῶς ὄντως ἡγαπήσαμεν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τοῦ ὁποιοῦ ἐν τῇ πατρῷᾳ πίστει καὶ ἀρετῇ νυχθημερὸν ἐπὶ ἔτη μακρά, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δεδομένων ἡμῖν δυνάμεων, ἐμογήσαμεν καὶ ἐκοπιάσαμεν. Πρὸς δύο τινὰ ἐστρέψαμεν τότε τὴν προσοχὴν πάντων, ὡς τὸ πόρισμα τῆς ἐκ τῆς μακρᾶς μεταξὺ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξου λαοῦ ἀναστροφῆς ἡμῶν πείρας ταῦτα συστήσαντες ἑτονίασαμεν, δηλονοῦν, ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἐν πρώτοις ὀφείλει νὰ συνέχῃται στενῶς πρὸς τὸ Ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Κέντρον, τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὁ ὁποῖος ὡς τις παλαίφυτος δρυς ἔχει θαθέως ἐκτείνῃ τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καί, ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους δοκιμασθεὶς ἐν τῇ πίστει, παραμένει ἐδραῖος καὶ ἀκλόνητος εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν πανταχόθεν ἐπιφερομένων ἀνέμων, αὐτὸς συνέχων εἰς ἐνότητά τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς ὀρθοδόξως πιστεύοντας, καθόσον ἀποκοπτομένη ἀπ' αὐτοῦ τυχὸν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἤθελεν ἀπολέσῃ τὴν πρὸς τὸ ὅλον συνοχὴν καὶ μοιραίως θὰ ἀπεξηραίνετο, ὁσονδήποτε μέγαν καὶ ἂν ἀποτελῇ κλάδον. Καὶ δεῦτερον νὰ διατηρήσῃ τὴν ὥραν τῶν Προγόνων καὶ ἱερὰν τοῦ Εὐαγγελίου γλῶσσαν τὸσον μεταξὺ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ Πληρώματος, ὅσον καὶ ἐν τῷ Τελετουργικῷ τῆς Ἐκκλησίας μέρει. Διότι ἡ γλῶσσα αὕτη ὡς τις χρυσοὴ ἄλυσις συγκρατεῖ καὶ ἐφεξῆς δὲ μέλλει νὰ συγκρατῇ τὰ ἀνά τὴν ἀχανὴ τοῦ Δυτικοῦ Ἡμι-

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΓΟΝΟΣ

Υπό το Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. ΜΙΧΑΗΛ

Θὰ ἑορτασθῇ τώρα τὸν Ὀκτώβριον ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ποῖον δὲ θὰ εἶναι τὸ μέγα τοῦτο γεγονός; Ἡ τύποις ἔκδοσις τῆς Βίβλου. Ἄς σημειωθῇ ὁμως, ὅτι ἐφέτος συμπληροῦνται περίπου 600 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας παρὰ τοῦ Γουτεμβέργιου. Διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τὸ 1454 ἐγένε τῆς τυπογραφίας ἡ ἐφεύρεσις. Μόνον δὲ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1456 ἐκυκλοφόρησε ἡ πρώτη τύποις ἐκδομένη Βίβλος, ἡ Λατινικὴ Βουλγάτα. Ἦτο αὕτη τὸ πρῶτον βιβλίον, πὺ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐσεβοῦς ἐφευρέτου καὶ μεγίστου εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἦτο συμβολικὴ ἡ ἐργασία τοῦ αὐτοῦ. Ἠθέλησε διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του καὶ τὴν θαυματούτην τοῦ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Πάνσοφον ἐν οὐρανοῖς κοινὸν Πατέρα πάντων καὶ Θεὸν ἡμῶν,

ποὺ τὸν ἐφώτισε διὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματός Του, νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν σημαντικωτάτην τοῦ ἐφεύρεσιν. Μέγαν ἐνθουσιασμόν προὐκάλεσε τότε τὸ γεγονός τῆς διὰ τοῦ τύπου ἐκδόσεως τῆς Βίβλου. Ἀνάρπαστα δὲ ἐγένιναν ὅλα τὰ ἀντίτυπα πὺ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πρώτου τυπογραφείου τῆς πόλεως Mains, ὅπου διέμενεν ὁ Γουτεμβέργιος. Τεσσαράκοντα περίπου ἀντίτυπα, τῆς πρώτης ἐκείνης Βίβλου, σώζονται μέχρι σήμερον, ἅπαντα εἰς δημοσίας βιβλιοθήκας ἀποκείμενα. Τὸ δὲ τελευταῖον ἀντίτυπον, πὺ ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὴν ἀγορὰν σπανίων τυπογραφικῶν ἐκδόσεων, ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου διὰ τὴν ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Οὐασινγκτόν, ἀντὶ 60,000 ἀγγλικῶν λιρῶν.

Κάθε λεπτομέρεια τοῦ μοναδικοῦ γεγονότος, τῆς πρώτης τύποις ἐκδόσεως τῆς Βίβλου, εἶναι

σφαίριον γῆν διεσκορπισμένα τέκνα αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημείων ἐπιθυμοῦμεν νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν πάντων ὑμῶν καὶ σήμερον. Συγκεντρωμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκπροσωποῦντες νομικῶς σύνολον τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διασκεφθῆτε τίνι τρόπῳ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐνισχυθῇ μὲν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὁ μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εὐεργετικὸς δεσμός, νὰ κατοχυρωθῇ δὲ δι' ὁμοθυμὸν ἀποφάσεως ἡ εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ θέλησις σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὅπως ἡ τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων ἀθάνατος γλῶσσα μὴ καλλιεργῆται μόνον ἐν τοῖς σημερινοῖς σχολείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις, ἰδρυομένοις πανταχοῦ τῆς Ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου εἶναι δυνατόν, καὶ μὴ ἤ μόνον γλῶσσα τοῦ σχολείου, γλῶσσα τοῦ βιβλίου νεκρά, ἀλλὰ καὶ γλῶσσα ζῶσα, γλῶσσα διερχομένης τὰς σκέψεις ὑμῶν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἀναστροφαῖς, γλῶσσα τῆς προσευχῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, τῆς ὁποίας εἶναι ἐναποθετιμέναι καὶ ἐναποκείμεναι αἱ πλάκες τῆς διπλῆς διαθήκης, πλάκες οὐχὶ λίθιναι, ἀλλὰ πνευματικά, λελαξευμένα καὶ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν γράμμασιν ἀνεξιτήλους ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν θυσιῶν.

Πρότυπον ζῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐνεργεῖα πρόκειται πᾶσιν ὑμῖν ὁ γεραρὸς καὶ πεπνυμένος ποιμενάρχης ὑμῶν, ἡμῖν δὲ λιάν ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Ἱερῶτατος Ἀρχιεπισκόπος Βορείου καὶ Νοτίου κ. Μιχαήλ, ὅστις ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πολυευθύνου ἔργου τῆς διακυβερνήσεως τῆς Ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς πνευματικῆς διαποιμάνσεως ὑμῶν, πανταχοῦ καὶ πάντοτε, καὶ

ἐπ' ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ φλογεροῦ αὐτοῦ κηρύγματος, καὶ κατ' οἴκους, καὶ ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ, οὐ παύεται λόγῳ καὶ γραφίδι ἀναπτύσσων τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἄνευ τοῦ πνευματικοῦ πλούτου τῆς προγονικῆς κληρονομίας καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀμφοτέρων γεγραμμένων ἐν εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν γλῶσσαν.

Ἰνα δὲ ἀναπτυχθῇ ἡ προσήκουσα δρᾶσις πρὸς τε καλλιέργειαν τῆς προγονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν γλώσσης καὶ πρὸς προαγωγὴν καθόλου τῶν κοινοτικῶν ὑμῶν πραγμάτων εἰς πάντας τοὺς τομεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἄλλης ὑμῶν ζωῆς, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν πάντων ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅπως πλήρως ἐφαρμοσθῇ ἡ περὶ τοῦ δεκαδολαρίου ἀπόφασις τῆς Δεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐσημείωσε θεβαίως ἄχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς οὐ μικρὰν ἐπιτυχίαν, δι' ἣν καὶ ἐκφράζομεν πρὸς πάντας τὴν πολλὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκεϊαν. Ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὁμως ἐπιβάλλεται ἡ τακτικὴ καὶ πλήρης καὶ ἀπὸ μέρους πάντων καταβολὴ τοῦ Δεκαδολαρίου, καὶ πρὸς τοῦτο, πεποίθαμεν, ὅτι πάντες μέλλετε καταβάλλειν πᾶσαν προσπάθειαν.

Ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ἀπευθύνοντες ὑμῖν, ἀπονέμομεν πᾶσιν ὁλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ αἰτούμεθα πᾶσαν ἐν τῷ ἔργῳ ὑμῶν ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, Ὁδὴ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

1952, Σεπτεμβρίου 22.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρουσα διὰ κάθε εὐσεβῆ Χριστιανόν. Δι' ἡμᾶς πρὸ πάντων τοὺς Ὁρθοδόξους "Ελληνας, εἶναι ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ γεγονός. Διότι τοῦ Ἱερωνύμου ἡ μετάφρασις τῆς Βίβλου εἰς τὴν Λατινικὴν, ἡ γνωστὴ ὡς Βουλγάτα, ἔγινε ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν Ο'. Τὸ πρῶτον λοιπὸν βιβλίον, ποὺ ἐξεδόθη διὰ τοῦ τύπου τὸ 1456 ἦτο ἡ Λατινικὴ Βίβλος ἡ μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου κατὰ τὸ ἔτος 382 μ. Χ. Μόνον μετὰ 60 ἔτη ἐκυκλοφόρησε τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῆς Βίβλου, ἦτοι περὶ τὸ 1522.

Τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, ποὺ θὰ ἑορτασθῇ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν πρέπει πολὺ ν' ἀπασχολήσῃ καὶ ὅλους ἡμᾶς τοὺς "Ελληνας Ὁρθοδόξους Χριστιανούς. Τὸ γεγονός αὐτό, μᾶς ὑπενθυμίζει πρῶτον ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια τὴν γλῶσσαν μας ἐξέλεξε διὰ νὰ διαιωνισθῇ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῆς μεταφράσεως τῶν Ο', ἔγινεν, ὅπως εἴπομεν, ἡ Λατινικὴ Βουλγάτα ἀπὸ αὐτὴν δὲ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, προέρχονται ὅλαι αἱ μεταφράσεις ποὺ σήμερον κυκλοφοροῦν μετὰ ὅλων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν καὶ ἔθνων τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Αὐτὴν τὴν γλῶσσαν, μὲ τὴν ὁποίαν τοῦ Θεοῦ ἡ Πρόνοια ἠθέλησε νὰ διαιωνισθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν τὸ μοναδικὸν καὶ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ ὁμιλῶμεν. Πόσοι καὶ πόσοι σήμερον σπουδάζουν ἐπὶ ἔτη τὴν Ἑλληνικὴν διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐννοήσουν καθ' ὅλον τὸ θάθος, τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος των τῆς αἰωνίου ζωῆς τὰ ρήματα, ποὺ περιέχει ἡ Γραφή. Ἐνῶ ἡμεῖς ἡ ἐγεννήθημεν εἰς περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα λαλεῖται καὶ χρησιμοποιεῖται ἢ καὶ προερχόμεθα ἀπὸ "Ελληνας γονεῖς. Εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἀποτελεῖ κληρονομίαν ἰδικήν μας ἡ Ἑλληνικὴ. Κακοχαρακτηρίζεται πάντοτε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ περιφρονοῦν τὴν κληρονομίαν των. "Οσον δὲ μεγαλειτέρα καὶ ἱερώτερα ἡ κληρονομία, τόσον σκληρότερος ὁ κακοχαρακτηρισμὸς δι' ἐκείνους ποὺ τὴν περιφρονοῦν.

Διατί φυλάττομεν ζηλοτύπως τὰ μάρμαρα τῆς Ἀκροπόλεως; Διατί δὲν ἐπιτρέπουν, ὀρθότατα καὶ λογικώτατα ποιοῦσαι αἱ Ἀρχαί, οὔτε λιθάριον ν' ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ χώρου αὐτῆς τοῦ περικλείοντος θαυμάσια ἀριστουργήματα; Διατί ὡς κέρβηροι ἀληθινοί, φυλάττουν τὰς περιφήμους μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους οἱ "Ελληνες μοναχοί; Διατί περιέπουν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀληθινὴν ἢ καὶ ὡς κάτι πολὺ, πάρα πολὺ πολυτιμότερον τὰς ἱερὰς εἰκόνας καὶ τὰς βιβλιοθήκας τῶν μονῶν; Διατί εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας εὐρίσκονται τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τῆς Ἁγίας Γῆς;

"Αν κανεῖς τολμήσῃ περιφρονητικῶς νὰ ἐκφρασθῇ δι' ὅλα αὐτά, ὅλοι θὰ κατεξαναστῶμεν κατ' αὐτοῦ πολὺ δὲ ἐντονώτερον, ἂν τύχῃ νὰ εἶναι Ἑλλήν τὴν καταγωγὴν. Ὑπάρχει μ' ὅλα ταῦτα κληρονομία ἱερώτερα καὶ τιμιώτερα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν διατυπωθῇ τὰ ὑψηλότερα, τὰ ἱερώτερα καὶ ἁγιώτερα νοήματα, ποὺ ἔχουν ποτὲ συλληφθῇ καὶ ἀκουσθῇ ἐπὶ τῆς γῆς;

Τὸ μέγα ὅμως γεγονός τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντακοσιετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Βίβλου τύποις, πρέπει νὰ μᾶς ὑπενθυμίζῃ καὶ κάτι ἄλλο σπουδαιότερον διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ εὐεξίαν μας. Εἶναι δὲ τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ μελετῶμεν τὰς Γραφάς, νὰ τὰς ἔχωμεν καθημερινὸν ἀνάγνωσμά μας. Ὁ κάθε Χριστιανὸς θὰ ἔπρεπε νὰ φέρῃ πάντοτε μαζί του τῆς Καινῆς Διαθήκης ἅγιον τομίδιον. Ὁ κάθε Χριστιανὸς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραλείπῃ οὔτε μίαν ἡμέραν χωρὶς νὰ μελετᾷ ἔστω καὶ μερικὰς γραμμὰς ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ κάθε Χριστιανός. Ναί! Πολὺ ὅμως περισσότερον ὁ Ἑλλήν Ὁρθόδοξος εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς ὠμίλησε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν πατριάρχων, κριτῶν, τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, τῶν προφητῶν, δι' Αὐτοῦ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέγα τὸ προνόμιόν μας! Μεγάλῃ ὅμως καὶ ἡ ὑποχρέωσίς μας. "Όλα τὰ προνόμια ἔχουν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των. Καὶ πρέπει σύμφωνος μὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ προνομίου μας νὰ εἶναι καὶ ὁ θαμνὸς τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρεώσεώς μας. Ἡ ἐκπλήρωσις δὲ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς εἶναι ἀπὸ ἐκείνας ποὺ πληρώνουν μὲ τὸ παραπάνω καὶ ἱκανοποιοῦν. Διότι κάτι τὸ πολὺ χρήσιμον καὶ οὐσιώδες θὰ σοῦ δώσῃ, φέλε ἀναγνώστα, τὸ μοναδικὸν αὐτὸ βιβλίον, ἂν θελήσῃς νὰ τὸ συμβουλευέσαι κάθε ἡμέραν, ἔστω καὶ διὰ μερικὰς στιγμὰς. Δὲν εἶναι ἄλλως τε σημαντικώτατον ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν περιέχει παρὰ μόνον ἀληθείας; "Όλοι μας τὸ θεωροῦμεν μεγάλην ἐπιτυχίαν ἂν εὕρωμεν καὶ ἔχωμεν ἓνα σύμβουλον καλὸν εἰς τὴν ζωὴν μας. Καὶ ὁ καλλίτερος, ὅμως, σύμβουλος ποὺ ἡμποροῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν εἶναι ἄνθρωπος. Οὐδεὶς δὲ ἄνθρωπος εἶναι τέλειος, διότι καὶ οὐδεὶς εἶναι ἀναμάρτητος. Τὸ ὕψιστον αὐτὸ προνόμιον Εἰς τὸ ἔχει, ὁ Θεός, ποὺ ὁμιλεῖ εἰς τὰς Γραφάς. Μόνον Αὐτὸς δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε νὰ πλανηθῇ οὔτε νὰ διαψευσθῇ, οὔτε νὰ ἀστοχήσῃ. Διότι εἶναι ἡ Ἀλήθεια, ὅπως εἶναι ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ζωή. Καὶ προσφέρεται εἰς ὅλους γενικῶς νὰ γίνῃ ὁ «θαυμαστός Σύμβουλος» αὐτῶν, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. Μακάριος ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἐκτιμῇσῃ προσηκόντως τὸν θαυμαστὸν Αὐτὸν Σύμβουλον καὶ θ' ἀποφασίσῃ νὰ συμβουλευέται Αὐτὸν τακτικά.

Ο ΟΣΙΟΣ ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Τοῦ Θεοφιλ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἐγεννήθη τὸ 1509 εἰς τὸ χωρίον Τρίκκαλα τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας. Ἡ οἰκογένειά του εἶχεν ἐπίσημον τὴν καταγωγὴν, ἀπὸ τοὺς Νοταράδες τῆς Βασιλικῆς αὐλῆς τοῦ Βυζαντίου. Οἱ γονεῖς των ἐφρόντισαν νὰ τοῦ δώσουν πράγματι ἀρχοντικὴν ἀνατροφὴν, σύμφωνα μὲ τὰς οἰκογενειακὰς των παραδόσεις. Καὶ ἡ ἀρχοντικὴ αὐτὴ ἀνατροφὴ διεκρίνετο εἰς τὸν νεαρὸν Γεράσιμον εἰς τὴν σεμνότητα τοῦ ἡθους, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν τρόπων του, εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς του. Ἡ μήτηρ του, Καλὴ ὀνόματι καὶ πράγματι, ἐκαλλιέργησε τὴν εὐσέθειαν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ τέκνου τῆς Γερασίμου καὶ ὁ νεαρὸς Γεράσιμος οὐδέποτε ἔλειψε ἀπὸ τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου εὗρισκε ἰδιαιτέραν πάντοτε εὐχαρίστησιν.

Ἡ Χριστιανικὴ ἀνατροφὴ τοῦ Γερασίμου συνδυασθεῖσα μὲ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ συμπαθεῖ τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς του. Ἡ Χριστιανικὴ καὶ εὐγενὴς ψυχὴ του ἐθλίβετο ὅταν ἔβλεπε ἕναν ἀπὸ τοὺς συμμαθητάς του ὅτι ἐστερεῖτο βιβλίου, ἢ ἄλλον ὅτι δὲν ἤρχετο εἰς τὸ σχολεῖον τὸν χειμῶνα διότι τοῦ ἔλειπον τὰ θερμὰ ἐνδύματα. Ὅλα ταῦτα, μὲ συγκίνησιν ἔκαμνε γνωστὰ εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του καὶ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ βοηθήσουν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μὲ κρυφὴν χαρὰν ἔκαμναν οἱ καλοὶ καὶ εὐγενεῖς γονεῖς του.

Τὰ εὐγενῆ ταῦτα Χριστιανικά του αἰσθήματα ὁ Γεράσιμος διετήρησε καὶ κατὰ τὴν ἐφηβικὴν του ἡλικίαν. Ἡ ψυχὴ του ἦτο πάντοτε γεμάτη ἀπὸ εὐλάβειαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον — ἀρεταὶ αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ στολίζουν κάθε γνήσιον Χριστιανὸν καὶ αἱ ὁποῖαι συντείνουν, ὅταν αὐταὶ ὑπάρχουν εἰς τοὺς νέους, νὰ δημιουργῇ ὁ ἄνθρωπος εὐγενεῖς φιλοδοξίας καὶ ὑψηλοὺς

ὀρίζοντας διὰ τὸ γενικὸν καλὸν τῆς κοινωνίας.

Εἰς ἡλικίαν ὥριμον, ἀνεχώρησεν ὁ Γεράσιμος ἀπὸ τὸ χωρίον του καὶ ἔκαμνεν εὐσεβεῖς περιοδεῖας, ποθῶν νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰς μεγάλας μορφὰς τῆς ἐποχῆς του, αἱ ὁποῖαι διεκρίνοντο διὰ τὴν μόρφωσιν των καὶ τὸν ἐνάρετον βίον των καὶ νὰ λάθῃ γνώσεις καὶ ὁδηγίας καὶ διὰ τὴν ἰδικὴν του ζωὴν. Ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὁρος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὸ Σινᾶ. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Ἱεροσόλυμα ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ Πρεσβύτερος καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δωδεκαετίαν. Ὡς Ἱερεὺς πλέον, ἀνέλαβε καὶ νέας φροντίδας, ἐργαζόμενος μετὰ ζήλου ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας τῶν Χριστιανῶν, διδάσκων, ἰδίως τοὺς προσκυνητάς, ὥστε νὰ αἰσθάνωνται θαυτέραν κατάνυξιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν ζωὴν.

Τέλος, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἤλθεν εἰς τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὰ Ὁμαλά, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ χωρίον Βαλσαμάτα.

Καὶ ὅπως διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκαλλιέργει καὶ ἐξημέρωνε τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν του, διὰ τῆς ἐργασίας του κατάρθωσε νὰ ἐξημερώσῃ τὴν χέρσον καὶ ἄγονον ἐκείνην ἔκτασιν τῶν Ὁμαλῶν, ἐφύτευσεν ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας, κατεσκεύασε φρέαρ καὶ ἔκτισε ἱερὸν Ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος μέχρι σήμερον σώζεται.

Ἡ φήμη τῆς παιδείας, τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν τοῦ Ἁγίου δὲν ἐβράδυνε νὰ διαδοθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν. Πολλοὶ ἤρχοντο ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς νήσου διὰ νὰ τὸν ἴδουν καὶ νὰ λάθουν τὴν εὐλογίαν του καὶ τὰς συμβουλὰς του. Καὶ ὁ Ἅγιος δὲν ἔπαυε νὰ κηρύττῃ τὸν Θεῖον Λόγον πρὸς τὰ συρρέοντα πλήθη.

Ἡ θεία χάρις, περισσότερον ἂ-

κόμη ἀνεδείκνυε τὸν Ἅγιον καὶ ἐπεβράβευεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν περιέβαλλον διὰ τσαύτης εὐλαθείας, ὥστε ἰκάνωσεν αὐτὸν νὰ ἐνεργῇ πλεῖστα θαύματα καὶ ἐνεργετήματα. Αἱ συμβουλαὶ του κατεπράυνον τὰ ψυχικὰ πάθη καὶ μόνῃ ἢ παρουσίᾳ του ἔχυνε τὸ θάλασμον τῆς παρηγορίας εἰς τὰς τεθλιμμένας καρδίας. Ἀλλὰ καὶ ἀσθενοῦντας πολλάκις ἐθεράπευε διὰ τῆς προσευχῆς του. Καὶ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν ἀνεκούφιζε διὰ τῆς ἐλεημοσύνης.

Τοιαύτη ἦτο ἡ πρὸς τὸν Ἅγιον εὐλάβεια τῶν πιστῶν, ὥστε οἱ πλουσιώτεροι κατέθετον εἰς τὰς χεῖρας του τὰς προσφοράς των ἵνα ὁ Ἅγιος τὰς διαθέσῃ κατὰ θούλησιν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ αὐτάς καλύτερον ἀπὸ τὸν Ἅγιον Γεράσιμον.

Εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν, παρέδωκε τὴν ἁγίαν ψυχὴν του ὁ ὅσιος Γεράσιμος εἰς χεῖρας τοῦ Δημιουργοῦ του. Ἀφῆκε δὲ εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς, παράδειγμα βίου Χριστιανικοῦ, βίου Ἁγίου.

Ἡ μελέτη τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, ἐνισχύει κάθε Χριστιανὸν καὶ τὸν διδάσκει ὅτι ὁ Χριστιανικὸς βίος εἶναι κατορθωτὸς καὶ ὅτι πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ προσπαθῶμεν ὅπως ἐφαρμόζωμεν τὰ διδάγματα τῆς Ἀγίας μας Θρησκείας, τὰ μόνῃ ἱκανὰ νὰ ὁδηγήσουν ἡμᾶς εἰς μίαν ἀνωτέραν ζωὴν.

Ἐκυκλοφόρησαν

Εἰς δύο τόμους 450 καὶ 500 σελίδων τὰ ἀριστουργήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς Δοξαστάρια 1843, Κωνσταντ. Πρωτοψάλτου, περιλαμβανόμενα καὶ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα Ραιδεστηνοῦ, ἀνατυπωθέντα ὑπὸ τοῦ

ΜΙΧ. Ι. ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗ

Ἐν Νεαπόλει, Κρήτης

Ἐνιαυτολόγιον 50,000

Τριῶδιον - Μεγάλῃ Ἑβδομάς - Πεντηκοστάριον 50,000

Μόνον Μεγ. Ἑβδομάς 30,000

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ἑλαίας κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

«Ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας
τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου»

Χ ρ υ σ ό σ τ ο μ ο ς

Μέσα εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου ὅλα ὑφίστανται παραλλαγὰς καὶ παραμορφώσεις. Μόνον αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ ἀνθρώπου αἱ πλαισιωμένοι μετὰ τὸ δέος τῆς θρησκευτικῆς ἐκστάσεως διατηροῦν τὰ γνωρίσματά των.

Ὁ πολιτισμός, ὡς ἔρευνα, ὡς τέχνη, ὡς γνῶσις καὶ ἐπιστήμη, ὡς ἔθος καὶ κάλλος, εἶναι ἔκδηλος σύνθεσις τῶν ἐπιδιώξεων τούτων. Τί ἄλλο, ἄλλως τε, ἔχει ὡς ἐνδεικτικὸν τῆς συνεχείας του καὶ τῆς ἀξίας του; Τί ἄλλο ἀπαράλλακτον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὡς κρίκον συνδετικὸν τοῦ παρελθόντος μετὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἀδιάσπαστον συνέχειαν τῆς πορείας του, εἰ μὴ τὴν πνευματικὴν κατεύθυνσιν καὶ ἐπιδιώξιν, τὴν θρησκευτικὴν ἐνόρασιν, τὴν ἀποκαλυπτικὴν ἐνατένισιν, τὸν ἀνθρώπον ζητοῦντα τὸν Θεόν;

Μόνον αὐταὶ αἱ ἐπιδιώξεις τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος διατηροῦνται. Τὰ ἄλλα ἐξαφανίζονται. Ἦκούσθησαν διὰ νὰ σιγῇσουν. Ἐφάνησαν διὰ νὰ χαθοῦν. Ὑπῆρξαν διὰ νὰ ἐκλείψουν. Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀκαταλύτου καὶ τοῦ αἰωνίου δὲν συναντῶνται πούθεν εἰ μὴ μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν καταστάσεων, πού ἐξωτερίκευσε τὸ θρησκευτικὸν θάμβος, τὸ πνευματικὸν δέος, τὸ αἶσθημα τοῦ μυστηριώδους ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Αἱ καταστάσεις αὗται εἶναι κατωρθώματα πού στολίζουν τὴν γῆν. Πλουτίζουν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. Παρουσιάζουν τὴν ἐσωτερικότητά μας ἐκδήλως ζητοῦσαν τὴν Θεότητα διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐρεῦνης, διὰ τῆς ἁρμονίας, διὰ τοῦ στίχου, διὰ τῆς θεωρίας, διὰ τῆς μορφῆς καὶ διὰ τοῦ εἶδους.

Περιῆλθον μέχρις ἡμῶν ἐκ τῶν κατορθωμάτων τούτων οὐχὶ ὀλίγα. Ἀδιάφορον ἂν διεσώθησαν ὡς θρύλοι ἢ ὡς ἐρείπια, ὡς λίθοι καὶ μάρμαρα, ὡς ἐπιγραφαὶ καὶ ἐπι-

γράμματα. Ἀδιάφορον ὑπὸ ποίαν μορφήν διεσώθησαν. Εἶναι μαρτύρια τῆς ψυχικῆς ἀνησυχίας, τῶν πνευματικῶν ἐπιδιώξεων, τῆς θρησκευτικῆς ἐρεῦνης, τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ἔσω μας πρὸς πλησιασμοὺν καὶ κατάρτησιν τοῦ αἰωνίου.

Εἰς τὸν πανανθρώπινον αὐτὸν συναγωνισμόν οἱ Πατέρες μας ἔλαβον μέρος κατὰ τρόπον ἐπιβλητικόν. Συνηγωνίσθησαν μετὰ τὸν νοῦν καὶ τὸ συναίσθημα. Μετὰ τὴν θεωρίαν καὶ μετὰ τὴν ἀσκήσιν. Μετὰ τὸν λόγον τὸν πεζὸν καὶ μετὰ τὸν ἔμμετρον. Μετὰ τὴν σμίλην καὶ τὸν χρωστήρα. Μετὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν φιλοκαλίαν. Ἐφιλοσόφησαν μετ' εὐτελείας καὶ σκοπιμότητος καὶ ἐφιλοκάλησαν μετ' εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος. Ἐδῶσαν μορφήν καὶ εἶδος ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς τὸ ἀθέατον. Ἐπλησίασαν τὸ μυστήριον. Ἐξέφρασαν τὸ ἄρρητον. Περιέγραψαν διὰ τοῦ λόγου τὸν Θεὸν καὶ ἐστέγασαν τὴν παρουσίαν Του καὶ τὴν σοφίαν Του.

Στεγάσματα τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας στολίζουν τὴν γῆν. Πληρῶνουν τὰ κενὰ τῆς ζωῆς μας καὶ μεταδίδουν ἀκαταπαύστως τὸ ἄγελμα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν. Ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὸν Ναὸν τῆς Θεᾶς τῆς Σοφίας διαλαλεῖ μετὰ τὴν ἐπιβλητικὴν αἶγλην τῆς τὴν ἀτελεύτητον δίψαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς γνῶσιν τῆς θείας φύσεως. Ἡ Βασιλικὴ τῆς Βηθλεὲμ μεταδίδει τὴν ἁρμονίαν τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» καὶ παρουσιάζει ἑαυτὴν ὡς τὴν σκηνὴν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνσαρκωμένου. Ἡ Ἀγία Σοφία εἰς τὴν Πόλιν, μετὰ τὸν ἀκτινοβάστακτον τροῦλον τῆς ἐξαγγέλλει τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Θείας Σοφίας ὡς θεμελίου τοῦ σύμπαντος καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἔφεισιν πρὸς πλησιασμόν Αὐτῆς ὡς ἐνδεικτικὴν τοῦ προορισμοῦ του ἰδιότητος.

Τὸ κίνητρον πού ὠδήγησε τοὺς Πατέρας μας νὰ στολίζουν τὴν Χώραν μετὰ ἐκπάγλου ὠραιότητος

Ναοὺς διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ὑπερτάτου, τὸ δέος τοῦ μυστηρίου τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποκαλύψεως πού κατηύθυνε βασιλεῖς καὶ ἰδιώτας εἰς τὴν οἰκοδομὴν Ναῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸν Θεὸν ὡς Σοφίαν, ὡς Δύναμιν, ὡς Ἐλπίδα, ὡς Ἀγάπην, εἰς τὴν Παναγίαν ὡς Θεοτόκον, ὡς Παντάνασσον καὶ Ὁδηγήτριαν, εἰς τοὺς Μάρτυρας καὶ τοὺς Ἀγίους καὶ τοὺς Πατέρας καὶ Διδασκάλους τῆς Οἰκουμένης, τὸ ἴδιον κίνητρον καὶ θρησκευτικὸν δέος κατευθύνει καὶ ὅλων ἡμῶν, τῶν ἀπογόνων ἐκείνων, τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν.

Καὶ ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν ναοὺς ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἡ ζωὴ μας χωρὶς αὐτοὺς εἶναι κενὴ καὶ παύχῃ παρά τὰ πλοῦτη καὶ τὰ μέσα τῶν ἀναπαύσεών μας. Οὐδεμία ἄλλη ὑπόθεσις συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ προσελκύει τὴν συμφωνίαν μας τόσο ὅσον ἡ θρησκευτικὴ ἐξόρμησις.

Ἰδοὺ, ἡμεῖς εἰς τὴν Ἀμερικὴν μέσα εἰς τὸν ἰλιγγιώδη πνευματικὸν συναγωνισμόν δὲν ὑστερήσαμεν. Δὲν ἐλησμονήσαμεν μήτε ἐκρύψαμεν τὸ τάλαντον τῆς πνευματικῆς πρωτοβουλίας. Δὲν ἀπεροφήθημεν ἀπὸ τῆς ὕλικῆς ἀποκτήσεως τὰ Κιρκικὰ ἄσματα. Δὲν κατεσιγάσαμεν διὰ τῆς ἀδιαφορίας τοὺς θρησκευτικοὺς παλμούς τῆς ψυχῆς μας. Ὑπερτριακόσιοι Ναοὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁμιλοῦν ἅφ' ἑαυτῶν. Ἀναδίδουν τὰ θυμιάματα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς εὐλαθείας καὶ τῆς προσηλώσεως πρὸς τὰς παραδόσεις τῶν Πατέρων μας. Αὐτοὶ εἶναι ἡ σπουδαιότερα συμβολὴ μας εἰς τὴν πρὸς τὸν πολιτισμόν πορείαν τῆς χώρας μας ταύτης. Διὰ τῶν πνευματικῶν τούτων κέντρων ἐπλουτίσαμεν τὴν Θρησκευτικὴν παράδοσιν τοῦ Τόπου.

Ἀσχετον ἂν εἰς κάλλος καὶ εἰς ρυθμόν δὲν ἡδυνήθημεν παντοῦ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰς γραμμάς τῆς πατροπαράδοτου φιλοκαλίας. Ὅ,τι ἐπεπελέσθη ἥτο ὑπαγόρευσις τῆς ἀνάγκης. Ἀλλ' ἰδοὺ πού αἱ ἀτέλειαι καὶ αἱ ἐλλείψεις ἀναγνωρίζονται ἡμέραν μεθ' ἡμέραν. Οἱ

ιεροὶ Ναοὶ μας θελτιοῦνται καὶ καλλωπίζονται.

Παρὰ ταῦτα ἡ ἔλλειψις μνημείου εἰς τὴν Χώραν μας ταύτην, ἐρμηνευτικοῦ τῶν θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μας παραδόσεων, ἐκδηλωτικοῦ τῶν φιλοκάλων αἰσθητικῶν μας ἀναζητήσεων ἀπὸ πολλοῦ προεκάλει σκέψεις ἀπαισιοδόξους εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους. Παρὰ τὴν ἀπαισιοδοξίαν πολλῶν ἡ Θεία Ἐπιστοσία κατειργάσθη τὸ κίνητρον τῆς ψυχῆς ἐνὸς ἀδελφοῦ μας, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ Ἐκκλησία μας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν πνευματικὸν συναγωνισμὸν κατὰ τὸ μέτρον τῶν παραδόσεών μας. Ἡ Ἁγία Σοφία τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὴν πόλιν Λὸς Ἀγγέλεις, εἶναι ἡ συμβολή μας. Εἶναι τὸ μνημεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διατί ξγινε; ποῖος ἠνάγκασε τὸν Κωνσταντῖνον Σκούραν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς οἰκοδομὴν Ναοῦ; Τὸ θρησκευτικὸν δέος ἦτο τὸ κίνητρον ποὺ ὑπηγόρευσε εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πατέρων μας τὴν ἀνάγκην τοῦ στολισμοῦ τῆς γῆς μὲ Ναοὺς καὶ θεῖα ἀναθήματα ὡς ἐκδηλώματα τῆς ἐσωτερικῆς ἐφέσεως πρὸς ἀπολύτρωσιν. Τὸ ἴδιον κίνητρον ἠνάγκασε τὸν Μ. Κωνσταντῖνον τὸν ἱσαπόστολον καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἀγίαν Ἐλένην νὰ οἰκοδομήσουν πρὸς δόξαν τοῦ Ἀναστάντος Λυτρωτοῦ καὶ τῆς θεηγόρου Σοφίας Αὐτοῦ. Τὸ ἴδιον κίνητρον τῆς φυσικῆς θρησκευτικότητος ἐχειραγώγησε τὸν Σολομῶνα πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ περιφήμου Ναοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Βυζαντίου. Τὸ ἴδιον κίνητρον ἐχειραγώγησε τοὺς πτωχοὺς ἀδελφούς πανταχοῦ καὶ τοὺς μετανάστας εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ ἰδρύσουν ὑπερτριακοσίους Ναοὺς. Τὸ ἴδιον κίνητρον, ἡ δυναμικὴ καὶ ζῶσα θρησκευτικὴ παράδοσις, ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἐνέπνευσε τὸν Κωνσταντῖνον Σκούραν νὰ συλλάβῃ τὸ ὄνειρον τῆς Ἀγίας Σοφίας τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὴν ἐμπράγματον παρουσίαν του εἰς τὴν πόλιν Λὸς Ἀγγέλεις τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ Ἀγία Σοφία τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν ἀτελεύτητον σειρὰν τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν μνημείων ἀποδεικνύει τὴν σφαλερὰν θάσιν τῆς θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου, καθ' ἣν τὰ πάντα ἐρμηνεύονται μὲ τὴν κλεῖδα τῶν ὕλικων οἰκονομικῶν αἰτίων. Ὁ Κωνσταντῖνος Σκούρας δὲν στερεῖται ὕλικων ἀγαθῶν. Οὕτε δόξης ἄμιρος καὶ φήμης καὶ ἐπιτυχιῶν εἶναι. Δὲν ἀφιέρωσε πέντε ἔτη διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἀγίας Σοφίας διὰ νὰ κερδήσῃ. Ἀνέλαβε τὸ ἔργον διὰ νὰ στηθῇ Μνημεῖον ὡς προσφορά τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Διὰ νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὴν ἐνοικοῦσαν ἐνδομύχως θρησκευτικὴν εὐλάβειαν.

Τὰ μεγάλα ἔργα δὲν εἶναι εὐκολα. Παρουσιάζονται πρὸ αὐτῶν δυσκολαὶ πολυώνυμοι, συκοφανταί, δυσφημισμοί, φθονεραὶ διαδόσεις, ἀρνήσεις καὶ τόσα ἄλλα σκάνδαλα καὶ πειρασμοὶ προσπαθοῦν νὰ σταματήσουν τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μεγάλων κατορθωμάτων.

Ταῦτα πάντα περιεκύκλωσαν τὸν Κωνσταντῖνον Σκούραν. Ἄλλ' ἢ ἐνδόμυχος εὐλάβεια, ὁ ἀσυγκράτητος ἐνθουσιασμός, ἡ συνοδεύουσα τοὺς μεγαλοψύχους Θεία Ἐπιστοσία, ἐχαλύδωσαν τὸ θάρρος του, μετουσίωσαν εἰς ταπείνωσιν τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην του καὶ ἐπλασιώσαν μεθ' ὑπομονῆς τὴν θέλησίν του ὥστε νὰ παραδώσῃ τελειωμένον τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, μνημεῖον ἄξιον τῶν παραδόσεών μας καὶ ἐκπροσωπευτικὸν τῶν πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν ἀναζητήσεων τοῦ νοῦ καὶ τῶν αἰσθημάτων μας.

Προσκυνηταὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας θὰ γονατίζουν πρὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ὑπερτάτου, τὰ ἴχνη τῆς παρουσίας τοῦ ὁποίου προσεπάθησε νὰ ἐντοπίσῃ ἡ τέχνη εἰς τὴν ἐκπαλγον σύνθεσιν ὑπερόχων καλαισθητικῶν ἐπινοήσεων. Θὰ δεηθοῦν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ναοῦ τούτου ἀπεκδεχόμεναι τῆς Θείας Χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὴν ἀγιαστικὴν καὶ σωτή-

ριον δύναμιν. Θὰ ἐνωθοῦν μυστικῶς μυριάδες μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τούτου μετέχοντες εἰς τῆς Θείας Κοινωνίας τὴν σωτηριώδη τροφήν. Θὰ δοξολογήσουν τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν δωρεάν τοῦ ἐπιγείου τούτου σκηνώματος τῆς δόξης Αὐτοῦ, ὅπου τὰ ἔλεῃ καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ Αὐτοῦ πλουσίως θὰ καταπέμπωνται τοῖς αἰτουμένοις ἐν πίστει καὶ μετανοίᾳ. Ἀλλὰ καὶ θὰ ψελλίζουν προσευχὰς ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐμόχησε διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ Ναοῦ τούτου ἐπαναλαμβάνοντες μετὰ τοῦ Χρυσοστόμου «Κύριε, ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου».

Ὁ λαὸς ἀπεκάλεσεν ἤδη αὐθορμήτως τὸν Ναὸν τοῦτον Καθεδρικὸν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθοδοξίας. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀποφάσει, ἡ ὁποία διεθιβάσθη διὰ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα, ὅστις καὶ ἰδίαις χερσὶν ἔθεσε τὸν θεμέλιον τοῦ Ναοῦ τούτου, πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, ἀπένειμε εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον τὸν ἐπίσημον τίτλον «Βασιλική»! Εἶθε ἡ χάρις τοῦ Κυρίου νὰ βασιλεύσῃ ἐν Αὐτῷ ἀναδεικνύουσα αὐτὸν Σκηνὴν ἀξίαν τῆς δόξης Αὐτοῦ, διδασκαλεῖον τῆς Σοφίας Αὐτοῦ, πηγὴν Θείων θησαυρισμάτων, ἱατρεῖον ἀρρωστημάτων, τῆς Ὁρθόδοξου διδασκαλίας ἀκατάλυτον βῆμα καὶ τῶν Μυστηρίων τῆς Χάριτος πανάχραντον κιθωτόν.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας Λὸς Ἀγγέλεις Καλιφορνίας, τῇ 1ῃ Ὀκτ. 1952.

ΤΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
BYZANTINΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΕΙΣ ΑΡΜΟΝΙΚΗΝ ΜΟΡΦΗΝ

(Ἀ θ ῆ ν α ι — 1951)
Τιμὴ δραχμαὶ 20.000. Γράψατε
Ἐνορίαν, Χαρίλ. Τρικούπη 7,
Ἀθῆναι—Greece.

Η ΒΙΒΛΟΣ ΚΑΙ Η ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ

Τοῦ Ἀρχιδιακόνου ΝΕΟΦΥΤΟΥ

(Κατ' αὐτὰς ἐορτάζεται ἡ 500ετηρίς τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας καὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς τύποις. Συμπίπτει δὲ τὸ γεγονός τοῦτο μὲ τὴν ἐκδοσὶν καὶ κυκλοφορίαν νέας μεταφράσεως τῆς Βίβλου εἰς τὴν Ἀγγλικήν, φιλοπονηθείσης ὑπὸ ὁμάδος κορυφαίων θεολόγων, εἰδικευμένων εἰς τὴν Βίβλον καὶ τὰ προβλήματα τῆς. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν τιμὴν τὸ γεγονός, ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν γραμματόσημον. Τὸ περιοδικὸν μας εὐχαρίστας φιλοξενεῖ τὸ παρὸν ἄρθρον τοῦ Ἱερολογιωτάτου Ἀρχιδιακόνου Νεοφύτου, τὸ ὁποῖον εἶναι λίαν ἐπίκαιρον.)

Παρῆλθον πεντακόσια χρόνια ἀπὸ τότε, πού ὁ μέγας ἐφευρέτης τῆς τυπογραφίας Γουτεμβέργιος ἐφεῦρε τὰ στοιχεῖα τῆς τυπογραφίας καὶ καθιέρωσε τὰ πιεστήριά του εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν σύγγραμμα ὑπῆρξεν ἡ Βίβλος. Ἐκτοτε κατεβλήθησαν ἀξιοθαύμαστοι προσπάθειαι καὶ θυσίαι ἀνυπολόγιστοι ἐκ μέρους διαφόρων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐταιριῶν πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. Σήμερον ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κυκλοφορεῖ εἰς χιλιάς γλώσσας καὶ διαλέκτους.

Ἐχρειάσθησαν χίλια πεντακόσια χρόνια διὰ τὴν γραφὴν αὐτὸ τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν πραγματικότητα ἀποτελεῖ μίαν ὁλόκληρον βιβλιοθήκην, ἡ ὁποία περιλαμβάνει Θεολογίαν, Ἱστορίαν, Γενεαλογίαν, Ἐθνολογίαν, Νόμον, Προφητείαν, Ποίησιν, Ἱατρικὴν, Πολιτικὴν οἰκονομίαν καὶ νόμους διὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Θεωροῦμεν τὴν Βίβλον ὡς ἓν βιβλίον, ἀλλ' ἐντὸς αὐτῆς ὑπάρχουν ἑβδομήκοντα ἔξ διαφοροετικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν ἀπὸ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα διαφορετικὸς συγγραφεῖς. Κάθε βιβλίον φέρει καὶ τὴν ἰδικήν του μαρτυρίαν καὶ ὅλα μαζὺ εἶναι ἀλληλένδετα μεταξὺ τῶν εἰς ἔννοιαν καὶ περιεχόμενον, καίτοι οἱ περισσότεροι συγγραφεῖς τῶν δὲν εἶχον οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν.

Ἡ σύνταξις τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, κατέπληξε διὰ μέσου τῶν αἰώνων μεγάλους ἐπιστήμονας καὶ διανοουμένους κληρικούς καὶ λαϊκούς, οἱ ὁποῖοι ἡσχολήθησαν καθ' ὅλην τὴν ζωὴν των ἐρευνῶντες τὸ βάθος τῶν νοημάτων του. Ἀποτελεῖ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, μοναδικὸν ταμεῖον ἀξίων, ἀνεξάντλητον θησαυρὸν ὁλοκληρου τῆς ἀνθρωπότητος. Περιέχει λέξεις καὶ νοήματα, προτάσεις καὶ κεφάλαια ὁλόκληρα, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν ἀπὸ βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, πρίγκιπας καὶ πολιτικούς, σοφοὺς καὶ φιλοσόφους, ποιητὰς καὶ λογογράφους, ποιμένας καὶ ἁλεις. Ἀπὸ ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐμαθήτευσαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰς σχολὰς τῆς ἀρχαίας Βαβυλώνης καὶ ἀνετράφησαν παρὰ τοὺς πόδας τῶν αὐστηρῶν καὶ συντηρητικῶν Ραββίνων τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐγράφη ἀπὸ ἀνθρώπους εὐρισκομένους εἰς τὴν ἔξορίαν καὶ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὰς σκηνὰς τῶν ποιμένων καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἀπὸ ἀντιπροσώπους κάθε ἀξιώματος καὶ τάξεως ἐν τῇ κοινότητι.

Πῶς λοιπὸν αὐτοὶ οἱ συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀνεξάρτητοι κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν βιβλίων, προήρχοντο ἀπὸ ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τοῦ γνωστοῦ τότε κόσμου, παρήγαγον αὐτὸ τὸ θαῦμα, πού λέγεται Βίβλος; Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ Ἅγιον, ἐνέπνευσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ὠδήγησε τί νὰ γράψουν καὶ πῶς νὰ τὸ διατυπώσουν. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸν κόσμον ὅλον, ὁρατὸν τε καὶ ἀόρατον, ἔκαμε αὐτὸ τὸ θαῦμα πού λέγεται Βίβλος. Αὐτὸς ἐφώτισε τοὺς συγγραφεῖς καὶ ἔγραψαν εἰς γλώσσας, αἱ ὁποῖαι ἐθεωροῦντο ὡς αἱ ἐξέχουσαι γλώσσαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν, ἡ ὁποία ἦτο γλῶσσα τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἀραμαϊκὴν, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὠμιλεῖτο ἀπὸ πολλοὺς λαοὺς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνατολήν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ἡ γλῶσσ

σα τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Δι' αὐτῆς ὁ Θεὸς ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ ἀπροσπέλαστα ὕψη, τὰ εὐγενέστατα καὶ τὰ πλέον ὑψηλὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα εἶναι προϊόντα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας μόνον, ἔχασαν τὴν ἐπικαιρότητά των καὶ θεωροῦνται παλαιὰ, ἀλλὰ τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων, τὸ ἀποκαλούμενον βιβλίον τῆς ζωῆς, ζῇ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότερον ἐγκόλπιον κάθε ἐποχῆς.

Πῶς ἐπετεύχθη τοῦτο; Διότι ὁ Θεὸς νοὺς ἐμπνέει τὸ ὅλον βιβλίον, διότι μία φωνὴ ὁμιλεῖ εἰς αὐτὸ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὁμιλοῦσα διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν θέμα τοῦ ὅλου βιβλίου. Διότι ἀπὸ ὅλα τὰ βιβλία τοῦ κόσμου, ἡ Βίβλος εἶναι τὸ μόνον βιβλίον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε κουραζόμεθα, ἀλλὰ τοῦναντίον τὸ ἀποθαυμάζομεν καὶ τὸ ἀγαπῶμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Καὶ τέλος, διότι παρουσιάζει τὴν μοναδικὴν ἀλήθειαν, τὴν παγκόσμιον καὶ ἀκριβῆ θρησκείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἐκδηλώσεις της, τόσο εἰς τὸ προπαρασκευαστικόν της στάδιον ὅσον καὶ εἰς τὴν πληρώσιν της διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἡ Βίβλος, ὅπως διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τοιουτοτρόπως καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπέμπῃ τὴν ἀγαθοποιὸν λάμπιν της ὡς πολὺπλευρος ἀδάμας πρὸς κάθε κατεύθυνσιν· διαφωτίζει, ἀναμορφώνει, ἀναγεννᾷ, ἀναπλάσσει κάθε κουρασμένην ψυχὴν. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀνεξάντλητος θησαυρὸς τῆς Θείας ἀληθείας καὶ παρηγορίας, χάρις εἰς τὴν πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν ἀνακάλυψιν τῶν στοιχείων τῆς τυπογραφίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος Γουτεμβέργιου, εἶναι πρὸς ὅλους προσιτός, χωρὶς ἀλλοιώσιν τινα εἰς πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔθνη καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλώσσων καὶ διάλεκτον.

Ὅποια ἀνέκφραστος εὐλογία!

Γύρω από τὸ Κήρυγμα

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΟΥ ΥΦΟΥΣ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑ

Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς Brookline

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ μόλις ἐκδοθέν ἔργον του: Μαθήματα Ἑκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς)

Αἱ φράσεις τὰς ὁποίας θὰ μεταχειριζώμεθα εἰς τὰ κηρύγματά μας πρέπει νὰ εἶναι σαφεῖς, εὐχάριστοι καὶ συγκινητικά.

α) Νὰ εἶναι σαφεῖς. Διὰ νὰ εἶναι αἱ φράσεις μας σαφεῖς πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ ἑξῆς:

Νὰ λέγωμεν τὰς φράσεις μας ὀρθὰ γραμματικά καὶ συντακτικά. Ἔπειτα νὰ μᾶς διακρίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν κυριολεξία, νὰ μεταχειριζώμεθα δηλαδή διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς σκέψεις μας, τὰς λέξεις ἐκεῖνας ποὺ πρέπει, ποὺ ἀποδίδουν τὸ νόημα τὸ ὁποῖον θέλομεν, διὰ νὰ μὴ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ τὰς ἐξηγοῦμεν. Ἀσφαλῶς τὸ κήρυγμά μας θὰ περιέχῃ καὶ ὄρους θεολογικοὺς καὶ φιλοσοφικοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ θέλουν ἐξηγήσιν, ἀλλὰ πρέπει πάντως νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ κάνωμεν κατάχρησιν τέτοιων ὀρων.

Ἀκόμη αἱ φράσεις μας νὰ εἶναι ἀπλάϊ διὰ νὰ μᾶς ἐννοοῦν με ἐνκολίαν οἱ ἀκροαταὶ μας. Νὰ ἀποφεύγωμεν ἐπομένως τὰς μεγάλας περιόδους καὶ τὰς δυσκόλους προτάσεις καὶ νὰ μὴ μεταχειριζώμεθα «σοφὰς κατασκευὰς» διὰ νὰ παρουσιάσωμεν τὸν σπουδαῖον. Ἀκόμη θὰ εἶναι αἱ φράσεις μας σαφεῖς, ὅταν ἔχουν λογικὴν ἐνότητα καὶ ὁλόκληρον τὸ κήρυγμά μας τὸ διακρίνει σύστημα. Τὰ διανοήματά μας νὰ ἔχουν σειρὰν καὶ ἀλληλουχίαν καὶ νὰ μὴ εἶναι «ξεκάρφωτα».

Καὶ τελευταῖον πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν με σαφήνειαν καὶ νὰ μᾶς ἐννοήσουν οἱ ἀκροαταὶ μας, πρέπει προηγουμένως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ ἔχωμεν ξεκαθαρίσει εἰς τὸ μυαλό μας ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέλομεν νὰ εἰπώμεν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναβαίνωμεν εἰς τὸν ἄμβωνα πάντοτε προπαρασκευασμένοι.

β) Νὰ εἶναι εὐχάριστοι. Αἱ φράσεις γίνονται εὐχάριστοι, ὅταν χρησιμοποιοῦμεν τὰ καλολογικά στοιχεῖα, ὅπως εἰκόνας, παρομοιώσεις, μεταφοράς, ἀντιθέσεις καὶ γενικά ὅταν ὑπάρχῃ ποικιλία εἰς τὰς λέξεις καὶ τὰς ἐκφράσεις μας. Ὅταν κατόπιν μεταχειριζώμεθα γλῶσσαν γλυκεῖαν καὶ δὲν ἐπιπλήττωμεν συνεχῶς τὸ ἀκροατήριόν μας. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζονται με γλῶσσαν πικρὰν καὶ με τὴν μορφήν στρατιωτικῆς διαταγῆς.

Ἐπίσης γίνονται εὐχάριστοι αἱ φράσεις μας, ὅταν συμπεριλαμβάνωμεν καὶ τὸν ἑαυτὸν μας εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ζητοῦμεν νὰ ἐφαρμόσουν οἱ ἀκροαταὶ μας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὁμιλοῦμεν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἰς πρῶτον πληθυντικὸν πρόσωπον. «Ζῶμεν μακρὰ ἀπὸ τὸν Χριστόν» καὶ ὅχι «ζῆτε μακρὰ ἀπὸ τὸν Χριστόν». Ὅταν ἕνας Ρωμαῖος στρατηγὸς ἠρωτήθῃ κάποτε πῶς κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τόσας φορὰς ἀπῆντησεν, ὅτι «οὐδέποτε εἶπον εἰς τοὺς στρατιώτας μου ὑπάγετε, ἀλλὰ ὑπάγωμεν» οὐδέποτε ἐργάζεσθε, ἀλλὰ ἐργασθῶμεν» οὐδέποτε πολεμεῖτε, ἀλλὰ πολεμήσωμεν».

Ἀκόμη ὅταν ὁμιλοῦμεν με φυσικότητα, ὅπως ὁμιλοῦμεν εἰς τὴν καθημερινὴν μας ζωὴν καὶ δὲν μεταχειριζώμεθα ὕψος ἐξεζητημένον, οὐ-

τε πομπώδεις φράσεις. Ὅταν δὲν ὁμιλοῦμεν με στόμφον. Καὶ τέλος ὅταν χρησιμοποιοῦμεν ἑλκυστικὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα. Ἡ ἀρχαιοπρεπὴς γλῶσσα καὶ ἡ πολὺ καθαρεύουσα δὲν ἀκούεται σήμερον με εὐχάριστον.

Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ λέγωμεν εἰς τὸ κήρυγμά μας λέξεις καὶ φράσεις αἱ ὁποῖαι κτυποῦν ἄσχημα εἰς τὰ αὐτιά τῶν ἀκροατῶν μας, ὅπως: παλιάνθρωπος, τραμποῦκος, καθάρματα, οὔτε ἐπίσης φράσεις ποὺ θὰ κάμουν τοὺς ἀκροατάς μας νὰ γελάσουν. Τὰ εὐτράπελα δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὸν ἄμβωνα.

Ἄς μὴ λησμονοῦμεν δέ, ὅτι εὐχάριστον γίνεται τὸ κήρυγμά μας καὶ ὅταν εἶναι σύντομον. Τὸ κήρυγμά μας πρέπει νὰ τὸ περιορίζωμεν μέσα εἰς 15' λεπτά τῆς ὥρας. Ὅταν διαρκῆ περισσότερον γινόμεθα κουραστικοί, ἔστω καὶ ἂν λέγωμεν τὰ ὠραιότερα καὶ σοφώτερα πράγματα.

γ) Νὰ εἶναι συγκινητικά. Σκοπὸς τοῦ κηρύγματος, ὅπως γνωρίζομεν, εἶναι νὰ πείσωμεν τοὺς ἀκροατάς μας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πείθεται ὅχι μόνον, ὅταν τὰ λεγόμενα παρουσιασθοῦν ὡς ὀρθὰ εἰς τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ ὅταν συγκατατεθῇ καὶ ἡ καρδιά του. Διὰ τοῦτο αἱ φράσεις μας πρέπει νὰ λέγονται καὶ με τρόπον συγκινητικόν, διότι ἡ συγκινητικὴ φράσις ἀποτελεῖ τὴν γλῶσσαν τῆς καρδίας.

Ἐκφραζόμεθα δὲ συγκινητικά, ὅταν κατεχώμεθα ἀπὸ ἐνθουσιασμόν καὶ θερμότητα διὰ τὰ κηρυττόμενα καὶ προσπαθοῦμεν τὴν ἰδικὴν μας αὐτὴν κατάστασιν νὰ τὴν μεταδώσωμεν καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀκροατῶν μας. Πρέπει νὰ αὐτοσυγκινοῦμεθα, διότι «φωτιά ἡμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ μόνον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει φωτιά».

Ἐπίσης συγκινητικοὶ θὰ εἴμεθα ὅταν ἀποφεύγωμεν νὰ ὁμιλοῦμεν ἄτονα καὶ ψυχρά, καθὼς καὶ ὅταν τὸ κήρυγμά μας δὲν λαμβάνῃ τὴν μορφήν τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας.

Ἀλλὰ νὰ μὴ μᾶς διαφεύγῃ ὁμῶς, ὅτι ἡ συγκίνησις μας πρέπει νὰ ἔχῃ ὄρια. Ἡ μεγάλῃ συγκίνησις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μᾶς γελοιοποιήσῃ ἢ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὡς ὑποκριτάς.

**“Οσοι διαβάζουν
τὸ Περιοδικόν μας
καὶ ὠφελοῦνται
ἀπὸ αὐτό
ἄς ἐργασθοῦν
νὰ ἐγγράψουν
συνδρομητάς
εἰς αὐτό.**

ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ

Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ Συνέλευσις, τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι μόλις ἔληξαν, ἀπεδείχθη, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἐξόχως ἀποδοτικὴ εἰς ἀποφάσεις θετικὰς καὶ μελετημένας. Ἡ πραγματοποιήσις τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν θὰ προσδώσῃ ἀσφαλῶς τὴν ἐνδεδειγμένην καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς περιστάσεις ἔντασιν καὶ ἀρτιότητα εἰς τὸν εὐγενῆ ἐθνικοθηρευτικὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀποδυθῇ μετὰ ζήλου πολλοὺ τὰ εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῆς Κληρικολαϊκῆς, ἐπιμαρτυρεῖ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν πειθαρχίαν ὅλων εἰς τὰς βασικὰς γραμμὰς καὶ τὰ συνθήματα τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ εἰς τὴν στενὴν καὶ γόνιμον συνεργασίαν τοῦ πνευματικοῦ μας κέντρου μετὰ τῶν ἡγετῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου κοινωνίας μας Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν τῆς μεταβολῆς τῶν σωτηρίων ἀποφάσεων τῆς Κληρικολαϊκῆς εἰς πραγματικότητα. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἀναμένομεν.

♦ ♦ ♦

ΝΕΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ σημεῖον τῆς σημερινῆς στροφῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας πρὸς τὰς πρώτας καὶ ἀστειρεύτους πηγὰς τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι καὶ ὁ ὅλον ἐν αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν Ἀμερικανικῶν Γυμνασίων εἰς τὰ προγράμματα τῶν ὁποίων εἰσέρχεται ἐπισήμως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ γλῶσσά μας, καὶ γενικώτερον ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμὸς μας ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον συστηματικῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης εἰς τὰ περισσότερα Ἰδρύματα ἀνωτάτης παιδείας. Ἐσχάτως ὁμῶς παρατηρεῖται ζωηρὰ τάσις μελέτης τοῦ θέματος τούτου καὶ εἰς τὴν Μέσων Παιδείαν διὰ τὴν ἐνισχύση, ὅσον οὐδὲν ἄλλο μέσον, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῆς νεολαίας. Μετὰ τὰ Γυμνάσια τοῦ Haverhill, Mass., τοῦ Rochester, N. Y., ἔρχεται τώρα ἡ σειρά τοῦ Washington Irving High School. Ἡ ἱκανοποίησις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας τῆς γλώσσης μας ὡς ἀνεκτιμήτου μορφωτικοῦ μέσου, εἶναι ὄντως μεγάλη. Σταθερὰ ὁμῶς καὶ ἀδιάπτωτος πρέπει νὰ παραμείνῃ ἡ προσπάθειά μας ὅπως ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ διδάσκεται πρωτίστως εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ὁμογενῶν μας, τῶν ὁποίων ὁ αὐριανὸς ρόλος διὰ τὴν ὅλην ἡθικοπνευματικὴν ἀνέλιξιν τῆς χώρας αὐτῆς διαγράφεται μέγας.

ΠΡΟΓΟΝΙΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

ΓΝΩΣΤΗ ὑπάλληλος τοῦ State Department, ἡ Δεσποινὶς Wiinikka, εἰς συνέντευξιν πρὸς συνεργάτην ἐφημερίδος τοῦ Worcester, Mass., ἐξαίρει διὰ λόγων θερμῶν τὰς ἀρετὰς τῶν Ἑλλήνων, πλησίον τῶν ὁποίων ἐξήσεν ἐπὶ μακρόν. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, ὡς φαίνεται, ἐπροκάλεσαν εἰς τὴν Δίδα Wiinikka ἡ ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰς ἀπλὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, πρὸ παντὸς δὲ ἡ ἀσυναγωνιστος καὶ παροιμιώδης φιλοξενία τῶν. Πράγματι αἱ ἀρεταὶ αὗται, μαζὺ μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς προσηλωσεως εἰς τὰς πλουσίας παραδόσεις τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι πηγαῖα καὶ ἔμφυτοι εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἀμερικὴ ὁμογένεια ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀρετὰς ἐμποτίζει τὴν ζωὴν τῆς καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν διαπλάσσει τὸν τύπον τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον ὑπολογίζει καὶ ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἀμερικὴ.

♦ ♦ ♦

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΘΕΡΜΑ συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τὰ γυναικεῖα Σωματεῖα τοῦ Καναδᾶ καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν κυρίαν Ἰουλίαν Χανίδη διὰ τὴν ὥραϊαν ἔμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν νὰ ἀποστείλουν μηχανικὸν ἄροτρον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν εἰς τὰς γυναῖκας τοῦ χωρίου Μεσόβουνον τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Τὸ χωρίον αὐτὸ κατοικεῖται σήμερον σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναικας. Οἱ Γερμανοὶ, κατὰ τὴν βάρβαρον διάθασιν τῶν δι' αὐτοῦ, κατέσφαξαν ἀπανθρώπως ὅλους τοὺς ἄνδρας ἀπλῶς καὶ μόνον διότι, πειθαρχοῦντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των, ἐπεζήτησαν νὰ προασπίσουν μὲ ἡρωισμόν καὶ αὐταπάρνησιν τὴν οἰκογένειάν των, τὴν πατρίδα των, τὴν Ἐκκλησίαν των. Αἱ Ἑλληνίδες τοῦ Καναδᾶ παρέχουν ἕνα ἀκόμη παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

♦ ♦ ♦

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΟ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου διαρκῶς θελτιοῦται καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενον. Αἱ σελίδες τοῦ ἀποτελοῦν ἕνα θαυμάσιον καθρέπτην, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀπεικονίζεται σαφῶς ἡ θρησκευτικὴ δραστηριότης τοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς καὶ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ σήμερον εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ τὸν παγκόσμιον στίβον ὁ Προκαθήμενος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθναγόρας. Οἱ ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενεῖς, τῶν ὁποίων οἱ δεσμοὶ πρὸς τὸ Φανάριον καὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἶναι στενῶτατοι, δοκιμάζουν ἰδιαιτέρως χαρὰν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εὐρίσκουν δὲ ἀνεκτίμητον πνευματικὴν ὠφέλειαν. Εἴθε μόνον ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὠφέλεια αὐτὴ νὰ μὴ εἶναι κτῆμα τῶν ὀλίγων μόνον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.,
ἐπὶ τῇ Λήξει τῶν Ἑργασιῶν τῆς ΙΑ' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως

Ἡ ΙΑ' Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις συνήλθεν ἐν Λὸς Ἀντζελες, Καλιφορνίας, ἀπὸ τῆς 29ης Σεπτεμβρίου μέχρι 3ης Ὀκτωβρίου 1952, ἡσχολήθη δὲ μὲ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν, διοικητικά, φιλανθρωπικά, οἰκονομικά, ἐκπαιδευτικά, κατηχητικά καὶ μὲ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν τὰ δύο μεγάλα Ἰδρύματά μας, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Διοικητικά, ἀπεφασίσθη:

1ον. Ὅπως ὁ Κανονισμὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων ἐκτυπωθῇ καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τὸ δὲ σχετικὸν ἀγγλικὸν κείμενον, ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

2ον. Ἐγένοντο ἐλαφραὶ τροποποιήσεις εἰς τὸ ὑ-

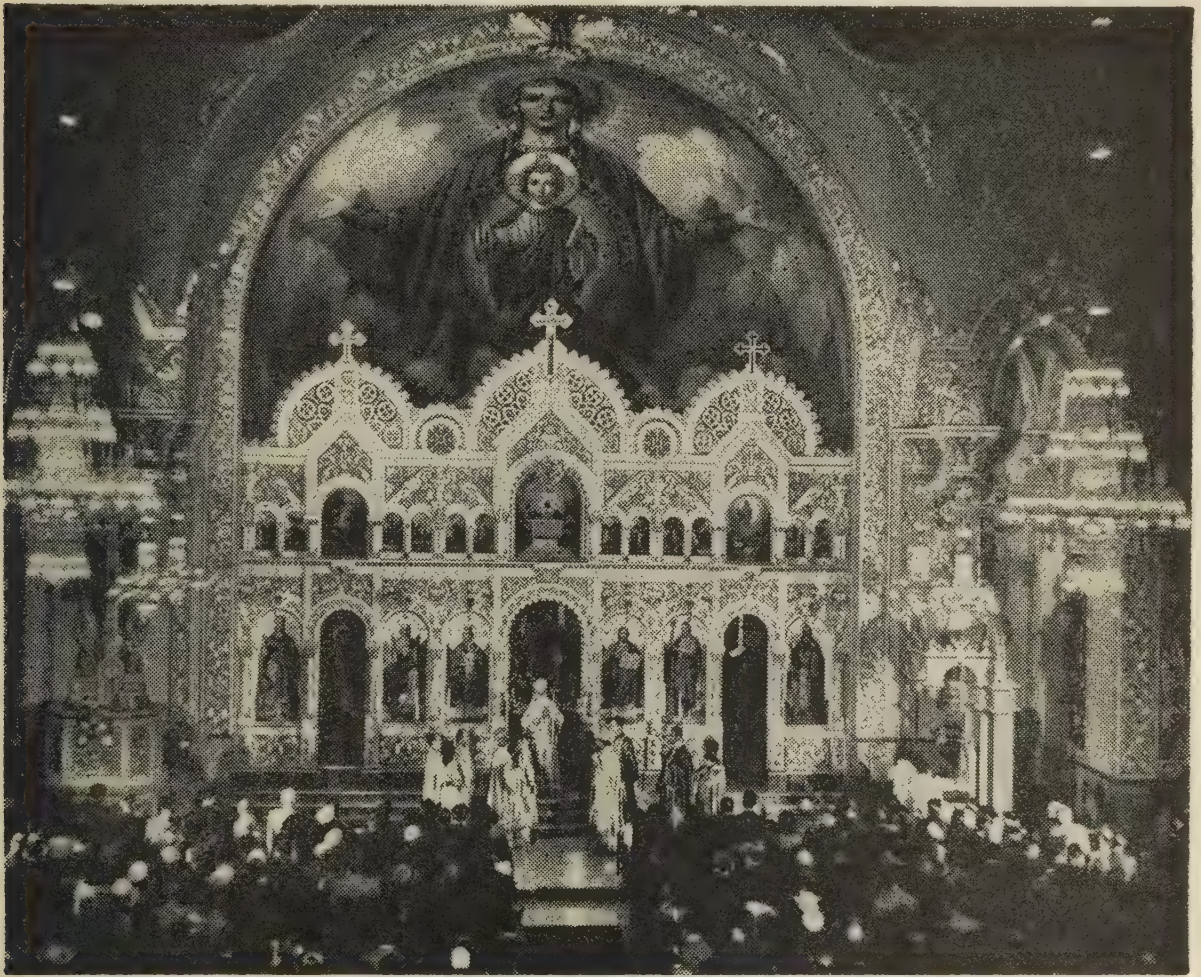
πάρχον Καταστατικὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, αἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν υἱοθέτησαν τὸ Καταστατικὸν τοῦτο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

3ον. Ὅπως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν 5 ἱερέων, ἐνὸς εἰς ἑκάστην Ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν, οἵτινες θὰ θεραπεύουν τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ἀπομονωμένων ὁμογενῶν μας, τῶν εὐρισκομένων μακρὰν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν Κοινοτήτων.

4ον. Ἐξεφράσθη παμψηφεί καὶ ὁμοφώνως παρὰ πάντων τῶν παρόντων ἀντιπροσώπων ἡ εὐχὴ ὅπως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ γίνονται χοροεσπερίδες κατὰ τὰ Σαββατόθραδα καὶ πρὸ πάντων διαρκούσης τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἐν συνεχείᾳ, ὅλοι ἀνεγνώρισαν, ὅτι τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὁ κύριος χορηγὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ τοῦ ὅλου κτιριακοῦ συγκροτήματος, κ. Κωνσταντῖνος Σκούρας (δεξιὰ) παραδίδει εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκοδομῆς κ. Σ. Πόντην τὰς ἐξοφλητικὰς πράξεις.

Τὸ εἰκονοστάσιον τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας

μας ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ ἐπιβάλλει εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας, ὅπως δώσουν προσοχὴν εἰς τὸ σπουδαιότερον τοῦτο ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς ζήτημα.

Ὡς πρὸς τὰ Φιλανθρωπικά, ἀπεφασίσθη :

1ον. Ὅπως εἰς ἀπάσας τὰς Κοινότητας, συστηθῇ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης, ἡ ὁποία ἀνεγνωρίσθη ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλὴν ἐμφάνισιν ἐκάστης Κοινότητος καὶ ἅπανσαι αἱ Φιλόπταιχοι Ἀδελφότητες καὶ αἱ ὑπάρχουσαι καὶ αἱ μέλλουσαι νὰ ἰδρυθῶσιν, υἱοθετήσουν τὸ ὑπάρχον Καταστατικὸν τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

2ον. Ὅπως ἡ Ἀρχιεπισκοπή, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, προθῇ εἰς τὴν ἰδρυσιν Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, εἴτε εἰς τὸν χώρον εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, εἴτε καὶ ἄλλοι τοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

3ον. Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις μετὰ ἱκανοποιήσεως ἤκουσεν ὅτι καταβάλλονται ἐνέργειαι, ἵνα ἐν Σικάγῳ ἰδρυθῇ τὸ πρῶτον Γηροκομεῖον ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ ἡ μεγάλη καὶ εἰς ἀριθμὸν μελῶν καὶ εἰς εὐγε-

νεῖς χειρονομίας Κοινότης τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταβάλῃ 100,000 δολλάρια.

4ον. Τὸ ζήτημα τῆς Ἱεραποστολῆς Byron Hot Springs, ἤχθη ἐνώπιον τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἀφοῦ ἤκουσε διάφορα πρόσωπα, ἅτινα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐξέθεσαν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ ζητήματος, ἔλαβε παμψηφεί καὶ ὁμοφώνως τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐξουσιοδοτηθῇ καὶ ἐνταλῇ τὸ Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἵνα διευθετήσῃ τὸ ζήτημα καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἀπευθυνθῇ πρὸς ἀπάσας τὰς Κοινότητας ἑκκλησίας ἐκ μέρους τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἥτις καὶ ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη παρὰ πάντων τῶν παρόντων ἀντιπροσώπων, ὅπως ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν ποσὸν τι οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 100 δολλαρίων διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐπειγουσῶν ὀφειλῶν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Διὰ τὰ Πνευματικά Ἰδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς :

Προκειμένου περὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Brookline, Mass., ἀπεφασίσθη ὅπως :

1ον. Εἰς τὰ ὑπάρχοντα μέλη τῆς Ἐφορείας αὐτῆς

προσθεθῶν καὶ πέντε ἀντιπρόσωποι τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, εἰς ἑξ' ἐκάστης Ἐπισκοπικῆς Περιφέρειας, δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας Ἀμερικῆς, καὶ δύο ἐκ τῶν Ἀποφωτῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

2ον. Συστηθῇ Ἐπιτροπὴ, ἀνά μίαν εἰς ἐκάστην ἐκ τῶν πέντε Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἑνὸς λαϊκοῦ παράγοντος ζωηρῶς ἐνδιαφερομένου ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, οὗτοι δὲ νὰ προσλάβουν καὶ ὅσους ἄλλους θέλουν ἵνα ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διεξαγάγῃ ἔρᾳνον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μεταξὺ τῶν εὐπόρων ὁμογενῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ σχετικοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σχετικῶν συμπληρωματικῶν κτιρίων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

3ον. Ἐξεφράσθῃ ἡ εὐχή, ὅπως ὁλόκληρος ἡ περὶ οὐσία, κινητὴ καὶ ἀκίνητος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μεταγραφῇ ἐπ' ὄνόματι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ὃ δὲ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος θεωρῆται αὐτοδικαίως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς.

Προκειμένου περὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βα-

σιλείου, ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις ἐνέκρινε καὶ ἐπεδοκίμασε :

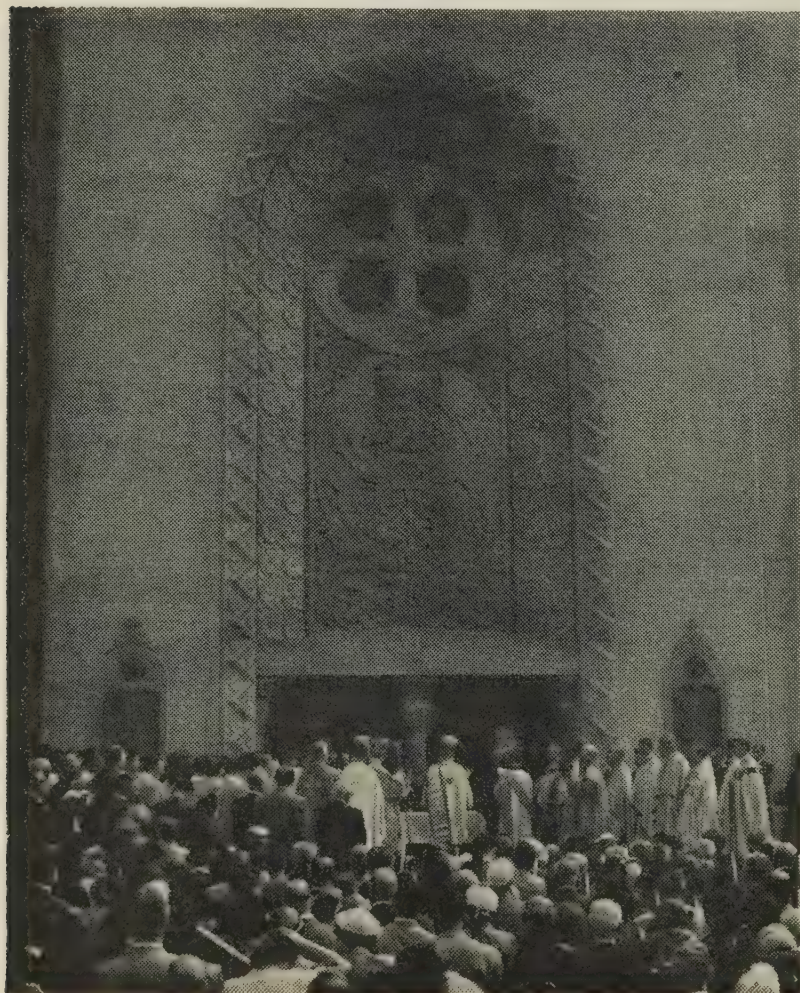
1ον. Τὴν προσθήκην καὶ τετάρτου ἔτους εἰς τὸ Διδασκαλεῖον.

2ον. Τὴν δημιουργίαν καὶ Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Γυμνασίου ἐκ τῶν κορασίων τὰ ὁποῖα τελειώνουν τὸ πλήρες Δημοτικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἤδη λειτουργεῖ ἐν τῷ Ἰδρύματι τούτῳ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις, ὑπ' ὅψιν ἔχουσα τὴν ἐμπεριστατωμένην εἰσῆγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ἀπεφάσισε :

1ον. Ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, πρὸς ἵδρυσιν περισσοτέρων Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων εἰς τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπέδειξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν τῇ εἰσῆγῃ του, ἐχαιρετίσθη δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, μετὰ ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως τὸ ἀνοιγμα τοῦ νέου Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχολείου ὑπὸ τῆς μεγαλυνύμου Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ Σικάγου, καὶ ἐξεφράσθη ἡ διάπυρος εὐχή, ὅπως καὶ αἱ ἀνωτέ-

Ἡ
μεγαλοπρεπὴς
εἴσοδος
τοῦ
Ναοῦ
τῆς τοῦ
Θεοῦ
Σοφίας

Ὁ Σεβασμιώτατος
 Ἀρχιεπίσκοπος
 κ. κ. Μιχαήλ
 ὁμιλῶν
 ἀπὸ τοῦ
 Ἀμβωνος
 τοῦ Ναοῦ
 τῆς τοῦ
 Θεοῦ Σοφίας
 κατὰ
 τὴν
 τελετὴν
 τῶν
 ἐγκαινίων.

ρῶ μνημονευθεῖσαι Κοινότητες ἀκολουθήσουν τὸ ταχύτερον τὸ ἀξιολίμητον παράδειγμα αὐτῆς.

2ον. Ὅπως μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναγνωρίζόμενα βιβλία εἰσάγονται εἰς τὰ Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Κοινοτικά Σχολεῖα.

3ον. Ὅπως εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν τῶν Ἀπογευματινῶν χρησιμοποιεῖται ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἀναγνωστικοῦ βιβλίου τὸ κείμενον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

4ον. Ὅπως ἀντὶ παντὸς μέσου, ἐνισχυθοῦν αἱθεριναὶ κατασκηνώσεις, καὶ αὐξηθοῦν αὗται εἰς ἀριθμὸν.

5ον. Ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ προσφέρῃ ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Συντάξεως τῶν Διδασκάλων, τὸ ποσὸν τῶν 10,000 δολλαρίων ἐτησίως.

6ον. Ὅπως συστηματοποιηθοῦν τὰ Διδασκαλικά Συνέδρια καὶ γίνωνται ταῦτα τοῦλάχιστον ἑπταετίας τοῦ ἔτους εἰς ἑκάστην Ἐπισκοπικὴν Περιφέρειαν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτοῦ.

7ον. Ὅπως ὁ Ἱερατικός Προϊστάμενος θεωρῇ καθήκον αὐτοῦ ἐπιθεβλημένον νὰ παρακολουθῇ ἀγρόπῳ καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηροῦ τὴν λειτουργίαν καὶ τοῦ ἐν τῇ Κοινότητι αὐτοῦ λειτουργοῦντος Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

8ον. Ὅπως τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ὅστις διὰ τὴν περίοδον ταύτην ὠρίσθη νὰ εἶναι ὁ Αἰδ. πατὴρ Δημήτριος Στεφανόπουλος.

ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις μετὰ θαθείας ἱκανοποιήσεως ἤκουσε τὴν ἔκθεσιν το Σεβασμιωτάτου ἐπὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τὴν αὐξησιν τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν καὶ τῶν Κατηχουμένων παιδίων, καὶ ἐπεδοκίμασε κατὰ πάντα τὸ ἤδη ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατήχησιν τῶν παιδίων μας, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἦς πρὸς τὸ Ἀνώτατον Κατηχητικὸν Συμβούλιον, ἀπεφασίσθη ὅπως καὶ τοῦτο ἀποτελεσθῇ ὑπὸ προσώπων εἰδικῶν, ἅτινα νὰ ὑποδειχθοῦν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην ἥτις θὰ ὑποδείξῃ καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ μόνη τροποποίησις ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ Καταστατικὸν περὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ἦτο ὅπως καὶ οἱ ὁθητοὶ Ἐπίσκοποι, ὡς ἀντιπροσωπεύοντες ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, αὐτοδικαίως μετέχουν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ἅπαντα δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ προσέρχονται ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς χώρας εἰς τὰς Συνεδριάσεις δι' ἰδίων ἐξόδων.

ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Οὐδεμία τροποποίησις ἐγένετο εἰς τὸν Κανονισμόν τῶν Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων, ἀπεφασίσθη δέ, ὅπως ἡ προσεχὴς τοιαύτη, συνέληθ' ἐν διετίᾳ εἰς τὴν Savannah, Georgia, καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐχή, ὅπως μετὰ τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως συνέλθωσιν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τόσον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφότητων Ἀμερικῆς, ὅσον καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Νεολαίας Ἀμερικῆς.

ΝΕΟΛΑΙΑ

1ον. Ἀπεφασίσθη ὅπως καὶ τὰ τμήματα τῆς Νεολαίας ἀπὸ ἡλικίας 12 ἕως 18 ἐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν εὐθύνην καὶ παρηκολούθησιν ἔχει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ὀνομασθῇ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΦΗΒΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, τὸ ἕτερον δὲ τμήμα τῆς Νεολαίας ἀπὸ ἡλικίας 18 ἕως 35 ἐτῶν, ἐξακολουθῇ νὰ ὀνομάζεται ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

2ον. Ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος ἐν ἐκάστῃ Κοινότητι ἀποτελῇ τὸν πνευματικὸν καὶ θρησκευτικὸν σύμβουλον τῶν Κοινοτικῶν ὁμάδων τῆς Νεολαίας.

Λόγου γενομένου περὶ τῆς Νεολαίας, ἐπελήφθη τῆς εὐκαιρίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος νὰ τονίσῃ ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς Νέας Γενεᾶς, κατ' ἀμφότερα τὰ Συνέδρια καὶ τοῦ Σικάγου καὶ τῆς Οὐασινγκτῶνος, ἐξεδήλωσαν τὴν μεγαλυτέραν καὶ θαυτέραν ἀφοσίωσιν καὶ εὐλάβειαν ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Νέας Γενεᾶς, ἐνῶ εἶναι πολὺ ἱκανοποιημένα διότι ἐπετράπη ὅπως τὸ κήρυγμα γίνεται καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν, ἐν ὁμοφωνίᾳ συμφωνοῦν, ὅπως ἡ Ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων γίνονται μόνον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ οικονομικὰ, παμψηφεί καὶ οὐδενὸς ἀντιλέγοντος, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς 11ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως:

1ον. Ὅπως τὸ Δεκαδολλάριον καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς παρὰ πάσης οἰκογενείας, ἀπαλλάσσονται δὲ τῆς καταβολῆς αὐτῆς, μόνον οἱ ἄποροι οἵτινες

καὶ δέον ὅπως ἐξυπηρετῶνται μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας ὑπὸ τε τῶν ἱερέων καὶ τῶν λοιπῶν Κοινοτικῶν παραγόντων.

2ον. Ἐξουσιοδοτήθη ὑπὸ συμπάσης τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τὸ Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅπως προσλάβῃ, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, καὶ ἕτερον πρόσωπον διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ὁλοκληρωτικὴν εἰ δυνατόν, παρακολούθησιν τῆς πορείας τῆς καταβολῆς τοῦ Δεκαδολλαρίου ὑπὸ πασῶν τῶν Κοινοτητῶν.

Ἐξεφράσθη ἡ εὐχή, ὅπως οἱ εὐποροῦντες ἀδελφοί, μὴ ἀρκοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ἐνὸς Δεκαδολλαρίου ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας των, ἀλλὰ προσφέρουν μεγαλύτερα ποσὰ ἐτησίως ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐγένετο αὐθόρμητος ἔρνος ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων, ὅστις καὶ ἐν διαστήματι ὀλιγοτέρου τῆς ἡμισείας ὥρας, ἀπέφερε τὸ ποσὸν τῶν 4,480 δολλαρίων.

Τὰ ποσὰ τοῦ ἐράνου θὰ προσφέρονται ὑπὸ τῶν δωρητῶν ἐτησίως ἐφ' ὅρου ζωῆς αὐτῶν.

1,000 δολλάρια προσέφερεν ὁ κ. Δημήτριος Κωνσταντινίδης,

500 δολλάρια προσέφερεν ὁ κ. Γεώργιος Θλιθερός,

300 δολλάρια προσέφερεν ὁ κ. Γριθάκης,

Ἀπὸ 200 δολλάρια, οἱ κ. κ. Νικόλαος Νομικός, Εὐάγγελος Τζωρτζίδης, Ἡλίας Κολοφωλιάς, Νικόπουλος, Χρ. Λυγερός, Γεώργιος Ζωσιμόπουλος, Πανηπειρωτικὴ Ἑνώσις.

Ἀπὸ 100 δολλάρια, οἱ κ.κ. Γρ. Λάμπρου, Κυρία Νικοπούλου, Μιχ. Μπαρμπουνάκης, Κωνστ. Μητρόπουλος, Γεώργιος Μπολάνης, Τρύφων Ράλλης, Οὐίλλιαμ Τζώρτζ, Αἰδ. Γεώργιος Ροῦσσος, Γεώργιος Πατρόπουλος, Ἀρχιμ. Βασίλειος Λόκης.

Ἀπὸ 50 δολλάρια, οἱ κ.κ. Νικόλαος Δάλλας, Μίλων Σταμάτης, Πέτρος Τσουμπρῆς, Αἰδ. Τιμόθεος Ζαγοριανὸς καὶ ἐφ' ἅπαξ ὁ Γεώργ. Χριστοφυλάκης.

30 δολλάρια, ὁ κ. Λεωνίδας Φλέγκας.

Μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν:

Τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας:

Κληρικοί: Ἀρχιμ. Β. Λόκης καὶ αἰδ. Β. Εὐθυμίου. Λαϊκοί: Οἱ κ. κ. Στέφ. Στεφανίδης, Σπ. Σκούρας, Π. Κουρίδης, Κ. Γουλανδρῆς.

Τῆς Β' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας:

Κληρικοί: Ὁ ἀρχιμ. Μελ. Τριποδάκης καὶ ὁ αἰδ. Δημήτριος Παπαντωνίου.

Λαϊκοί: Οἱ κ. κ. Pierre Demets, Πῶλ Δημὸς καὶ Γ. Νικόπουλος.

Τῆς Γ' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας: Κληρικοί: Ὁ ἀρχιμ. Ἰάκωβος Κουκούζης, ὁ αἰδ. Ἰω. Ρωμανίδης. Λαϊκοί: Οἱ κ. κ. Κ. Κοτσιλίμπας, Ἀντ. Πάππας καὶ Ἡλίας Κολοφωλιάς.

Τῆς Δ' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας:

Κληρικοί: Ὁ αἰδ. Λεωνίδας Κοντογιάννης καὶ ὁ αἰδ. Γεώργιος Παυλόγλου.

Περὶ τὴν Συμμετοχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἀρχομένου τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ σεπτὴ αὕτη κορυφὴ τῆς Ὁρθοδόξιας, ἡ κανονικῶς προκαθημένη πασῶν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξαπέλυσεν πρὸς αὐτάς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88, 31 - 1-1952 ἐγκύκλιον Πατριαρχικὸν Γράμμα, ὅπερ κέκτηται ὑψίστην σημασίαν. Τοῦτο ἀποτελεῖ συνέχειαν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἐν ἔτει 1920 ἐκδοθέντος ἱστορικοῦ Διαγγέλματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», διὰ τοῦ ὁποίου, ἡ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία διὰ πρώτην φοράν τόσον ἐπισημῶς ἀνεμειγνύετο εἰς τὴν τότε κυρίως λαβοῦσαν σοβαρώτεραν μορφήν καὶ ὑπόστασιν οἰκουμενικὴν κίνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἣν ἐπεζήτησε νὰ τρέψῃ καὶ κατευθύνῃ πρὸς τὰ χρήζοντα ἐνταίσεως ζητήματα τοῦ πρακτικοῦ χριστιανισμοῦ, περιορίσασα τὴν ἰδίαν τοῦλάχιστον συμμετοχὴν καὶ συνεργασίαν αὐτῆς μετὰ τῶν μετεχουσῶν τῆς ἐν λόγῳ κινήσεως Ἐκκλησιῶν μόνον ἐπὶ ζητημάτων ἡθικοπρακτικῶν καὶ κοινωνικῶν ὧν τινὰ ἀπαριθμεῖ ἐν τῷ Διαγγέλματι.

Νῦν διὰ τῆς εἰρημένης προσφάτου Ἐγκυκλίου τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καθορίζει τὴν ἐφεξῆς τηρηθησομένην στάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ ἐκ τῆς παγχριστιανικῆς κινήσεως προελθόντος ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὰ συνέδρια αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τοῦ τμήματος

Τοῦ κ. **ΙΩ. ΚΑΡΜΙΡΗ**
Καθηγητοῦ Πανεπιστ. Ἀθηνῶν

αὐτοῦ «Πίστις καὶ διοικήσεις» «Faith and Order». Ἡ ἔκδοσις αὐτῆς κατέστη ἀναγκαία συνεπεὶ ἀκριβῶς τῆς ἰδρύσεως κατ' Αὐγουστον τοῦ ἔτους 1848 ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Amsterdam τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνσωματώσεως καὶ τῆς τέως αὐτοτελοῦς δράσεως Ὁργανώσεως «Faith and Order».

Ἐκ τούτου φυσικῶς «προέκυψε ζήτημα συμμετοχῆς ἢ οὐ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὰ συνέδρια τοῦ Συμβουλίου τούτου», καὶ μάλιστα τῆς εἰρημένης Ὁργανώσεως, τῆς ἀσχολουμένης περὶ δογματικὰ καθαρῶς ζητήματα καὶ ἐπιδιωκούσης τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ πίστει. Διότι εἶναι προφανές, ὅτι ἡ ἀνεπιφύλακτος καὶ ἄνευ ὧρων συμμετοχὴ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς δογματικὰ συνέδρια καὶ ἡ ὁργανικὴ σύνδεσις αὐτῆς μετὰ πολυαριθμῶν ποικιλωνύμων Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν καὶ Αἰρέσεων ἐπὶ θέσεως δογματικῆς καὶ ἐκκλησιολογικῆς ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ τῶν Ἐκκλησιῶν, θὰ ἐσήμαινε παρέκκλιν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Διαγγέλματος τοῦ 1920 χαραχθείσης γραμμῆς περὶ συνεργασίας αὐτῆς μόνον ἐν τοῖς ζητήμασι τοῦ Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ γενικῶς δὲν θὰ ἦτο σύμφωνος πρὸς τὰς θεωρητικὰς ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν μακράν παραδόσιν αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ πρᾶξιν τῶν

ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Μεγάλων Πατέρων τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τοῦ προκύψαντος λοιπὸν ζητήματος τοῦτο ἐζητήθησαν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἤδη ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1947 αἱ γνώμαι τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος αὐτοῦ, ἥτις ἐπὶ πλέον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνώμας τῆς πλειονότητος τῶν Ὁρθοδόξων μελῶν τοῦ ἐν Amsterdam συνελθόντος τῷ 1948 παγχριστιανικοῦ συνεδρίου, ὡς καὶ τοῦ ἐν Μόσχᾳ τῷ αὐτῷ ἔτει συνελθόντος ὀρθοδόξου συνεδρίου, καὶ γενικῶς τὴν ἔκτοτε δημιουργηθεῖσαν κατὰστασιν καὶ τὰ ρεύματα ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Θεολογίᾳ, ἐν ὧσι μάλιστα τοῦ κατ' Αὐγουστον 1952 συνελθόντος ἐν Lund συνεδρίου τῆς Faith and Order.

Ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ τοῦ ταύτης «δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ὁρθοδοξίᾳ», 27 (1952) 96 - 99) τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν πρώτοις ἐκφράζει τὴν πεποιθήσιν ὅτι «ἡ καὶ ἐφεξῆς συμμετοχὴ καὶ συνεργασία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν πολλαπλῶς ἐπιβάλλεται» τοῦτο μὲν διότι «ὁ μὲν κύριος σκοπὸς αὐτοῦ ἐστὶ πρακτικός, τὸ δὲ ἔργον ἀποτελεῖ θεάρεστον προσπάθειαν καὶ ἐκδήλωσιν εὐγενοῦς πόθου τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ, συντονίζουσαι τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ἀντιμετωπίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητος», τοῦτο δὲ «διότι διὰ τῆς ἄχρι τοῦδε συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὴν παγχριστιανικὴν κίνησιν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐζήτησε κυρίως ἵνα γνωρίσῃ καὶ μεταδῇ τοῖς ἑτεροδόξοις τὸν πλοῦτον τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καὶ τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς, καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἄμα καὶ ἀσκητι-

Λαῖκοί: Οἱ κ. κ. Κ. Σκούρας, Σ. Πόντης καὶ Ν. Ντάλλας.

Τῆς Ε' Ἐπισκοπικῆς Περιφέρειας:

Κληρικοί: Ὁ αἰδ. Π. Κωνσταντινίδης καὶ αἰδ. Δ. Μέκρας.

Λαῖκοί: Οἱ κ. κ. Π. Λεβέντης, Ε. Νίκας καὶ Γ. Καρνένης.

Διὰ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν: Ὁ κ. Γ. Σταυρίδης.

Διὰ τὸν Καναδᾶν: Ὁ κ. Χ. Γριβάκης.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς)

κὴν αὐτῆς πείραν, πληροφορηθῇ δὲ καὶ αὕτη τὰς νέας μεθόδους καὶ ἀντιλήψεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ δράσεως αὐτῶν». Εἶτα καθορίζουσα τοὺς ὅρους τῆς συμμετοχῆς, τονίζει ὁρθῶς, ὅτι, ἐπειδὴ «ὅσον καὶ ἂν ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν παραμένει ἡ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ κοινωνικοῦ καὶ πρακτικοῦ πεδίου, ἐξακολουθεῖ οὐδὲν ἥττον ἵνα ὑφίσταται ἰδιαίτερα παρ' αὐτῇ Ἐπιτροπῇ ἡ «περὶ Πίστεως καὶ διοικήσεως» ὀργάνωσις, ἀσχολουμένη ἀποκλειστικῶς περὶ ζητήματα δογματικά, δέον ὅπως ἀποφευχθῇ οἰαδὴ τις συμμετοχῇ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐφ' ὅσον αὕτη σκοπὸν ἔχει τὴν ἔνωσιν διὰ δογματικῶν συζητήσεων μεταξὺ ἀντιπροσώπων θαυμάτα διισταμένων Ἐκκλησιῶν», μόνον δὲ δι' εἰδικῶν «συγγραμμάτων δέον ὅπως ἡ καθ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πληροφορῇ τοῖς ἑτεροδόξοις τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς».

Ἐν συνεχείᾳ συνιστᾷ εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν συμμετοχὴν κι' ἐκπροσώπων «πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν» κατόπιν «ἀπὸ κοινοῦ μελέτης καὶ παρασκευῆς τῶν θεμάτων τῶν ἐκαστοτε συγκαλουμένων συνεδρίων» αὐτοῦ, καὶ «πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη, ὅπως συστηθῶσι καὶ ὑπάρχωσι παρὰ ταῖς Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις μόνιμοι Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως πρὸς μελέτην, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, τῶν διαφόρων προβλημάτων καὶ καθορισμὸν ἐκ τῶν προτέρων τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀπόψεως καὶ τῆς τηρητέας στάσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἐν τέλει ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀποστελλομένους εἰς τὰ παγκριστιανικά συνέδρια Ὁρθοδόξους ἀντιπροσώπους, ὅπως «ῶσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐφεκτικοὶ ἐν ταῖς λατρευτικαῖς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων συνάξεσιν,

ὡς ἀντικειμέναις πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας καὶ ἀμβλυνούσαις τὴν ὁμολογιατικὴν εὐθιμίαν τῶν Ὁρθοδόξων».

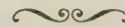
Τοιοῦτο τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ὀψιν ἡμῶν Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον σημαντικὸν σταθμὸν, ἐν τῇ προσφάτῳ ὑπερτριακονταετῇ ἱστορίᾳ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Θὰ ἐπακολουθήσωσι θεθαίως καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι σταθμοί, ἐξ ὧν ὁ προσεχὴς πρέπει νὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις τῶν εἰς τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιον ἀπαντήσεων καὶ γνωμῶν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ μελέτη καὶ ἐναρμόνισις αὐτῶν ὑπὸ μείζονος πανορθοδόξου ἐπιτροπῆς, συνερχομένης παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ, πρὸς προσωρινὴν συμφωνίαν καὶ εὐθυγράμμισιν τῆς στάσεως ὧν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἔναντι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου καὶ τέλος ἡ ἀναγραφή τοῦ ὅλου ζητήματος μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Πανορθοδόξου Προσυνόδου. Διότι ἡ ἀπὸ τῶν συνεδρίων τοῦ Amsterdam καὶ τῆς Lund ἀπουσία τῶν πλείστων Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅτι

συνέβη εἰς τὰ προηγούμενα ὅμοια συνέδρια ἐν Γενεύῃ, Στοκχόλμῃ, Λωζάνῃ, Ὁξφόρδῃ καὶ Ἐδιμβούργῳ, καὶ ἡ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Μόσχας σημειωθείσα διαφωνία πολλῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπόφασις περὶ μὴ συμμετοχῆς τῶν εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν «κατὰ γὰρ τὸ παρὸν σχέδιον αὐτῆς» καὶ στάδιον, καὶ τέλος αἱ ἔκτοτε ἐλθοῦσαι εἰς τὴν δημοσιότητα διαφωναί μετὰ τῶν ὁρθοδόξων θεολόγων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν τύπον καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συμμετοχῆς, πᾶσαι αὗται αἱ διαφωναί ἐπιβάλλεται θεθαίως νὰ ἀρθῶσιν ἐν τῇ Πανορθοδόξῳ Προσυνόδῳ, ἣτις ὀφείλει μετὰ θαθεῖαν μελέτην τοῦ ὅλου θέματος ἐξ ἐπόψεως ὁρθοδόξου, νὰ χαράξῃ ἐνιαίαν γραμμὴν καὶ στάσιν ἔναντι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου, ὑποχρεωτικὴν δι' ὅλας τὰς Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, καθορίζουσα τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἐν λόγω Συμβούλιον καὶ τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν τῶν Ἐκκλησιῶν καθόλου, καὶ δὴ καὶ μάλιστα εἰς τὰ συνέδρια τῆς «Faith and Order», πρὸς τὰ ὁποῖα μετὰ πολλῆς δυσπιστίας προσβλέπουσιν οἱ Ὁρθόδοξοι, τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῶν μορφήν καὶ σύνθεσιν καὶ ἀποστολήν.

TAYLOR & SHAWAH CO.

Manufacturers

Orthodox Church Goods of Distinction

VESTMENTS

REPAIRING

REFINISHING METALS

LITURGICAL FABRICS

TRIMMINGS & ALTER LACES

ECCLESIASTICAL METALWARE

42 East 21st Street
New York 10, N. Y.

Telephone: ALgonquin 4-4460

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ Αἰδεσ. Α. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Ἄν κανέννας χρονογράφος, ἀπὸ κείνους, ποὺ ἐξιστοροῦν ὄχι γεγονότα μόνον καὶ ἡμερομηνίες, ἀλλὰ τὴν ἐξέλιξι τοῦ ἀνθρώπου ὡς πνευματικῆς ὀντότητος—ἂν κανέννας τέτοιος χρονογράφος ἐπιχειρήσῃ κάποτε, ὕστερα ἀπὸ πενήντα ἢ ἑκατὸ χρόνια, νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐποχὴ μας, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ τὴν ὀνομάσῃ «ἐποχὴ τῆς μετριότητος». Καὶ θὰ τὴν περιγράψῃ ἔτσι μὲ πολὺ δίκαιο, κρίνοντας ἀπὸ τὸ ἀρκετὰ χαμηλὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο στὸ ὁποῖον ζοῦμε, καὶ στὸ ὁποῖον εἴμαστε εὐχαριστημένοι νὰ ζοῦμε. Θὰ κρίνῃ δηλαδὴ τὴν ἐποχὴ μας ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ μᾶς ἐνδιαφέρουν, διότι αὐτὰ εἶναι οἱ καλύτεροι δείκτες τῆς πνευματικότητος καὶ γενικὰ τῆς νοοτροπίας ἐνὸς ἀνθρώπου ἢ ἐνὸς πολιτισμοῦ.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίσете ὅτι ἄδικα καὶ κυνικὰ χαρακτηρίζω τὸν σύγχρονον ἄνθρωπο, ἰδιαίτερα ἴσως τὸν Ἀμερικανόν, κυττάξετε μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ δείγματα. Πῶς συμβαίνει, ὦστε τὰ 95 τοῖς ἑκατὸ τῶν ραδιοφωνικῶν προγραμμάτων νὰ ἀπευθύνονται φανερά σὲ μωρούς; Τὸ ὅτι τὸ ραδιόφωνο — αὐτὸ τὸ θαυμάσιο πρᾶγμα — ἀσχολεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ μὲ προγράμματα χαμηλοῦ ἐνδιαφέροντος, χαμηλῆς ἠθικῆς καὶ χαμηλῆς διανοητικότητος — καὶ τὸ τελειβίζον ἀκόμα χειρότερα — δεῖχνει πολὺ καθαρά ποῦ βρίσκεται ἀπὸ ἀπόψεως πραγματικοῦ πολιτισμοῦ ὁ ἄνθρωπος.

Ἄν πῆτε δὲ γιὰ τὶς διαφημίσεις ποὺ ἀκούει ἢ διαβάζει κανέννας καὶ γενικὰ διὰ τὴν ἐπιστῆμιν τῆς διαφημίσεως, ποὺ σ' αὐτὴ τῇ χώρᾳ ἔχει καταντήσῃ τραγέλαφος μὲ τεραστία δύναμι, θὰ πρέπῃ νὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἀπευθύνονται σὲ ἀνθρώπους πολὺ ταπεινῆς διανοητικότητος, πολὺ μετρίους. Καὶ ὁ κοσμάκης ὁμολογεῖ τὴν μετριότητά του ἐφ' ὅσον χάφτει τὰ περισσότερα καμουφλαρισμένα ψέμματα ποὺ διαβάζει καὶ ἀκούει καὶ ἐφ' ὅσον σείρεται ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ τὴ δυνατὴ φωνὴ τῆς ἐμπορικῆς προπαγάνδας. Δὲν εἶναι καθόλου

σπάνιος ὁ τύπος ποὺ πείθεται πραγματικὰ πῶς ἂν δὲν καπνίσῃ τὸ τᾶδε σιγαρέττο θὰ εἶναι πάντοτε βραχνιασμένος· πῶς ἂν δὲν πλύνῃ τὰ δόντια του μὲ τὴν τᾶδε πάστα θὰ χάσῃ τὴν συμπάθειαν τῆς ἀγαπημένης του· πῶς ἂν δὲν ἔχῃ αὐτοκίνητο μὲ αὐτόματες ταχύτητες εἶναι ὀπισθοδρομικός.

Κι' ἂν αὐτὰ τὰ δύο, τὸ ραδιόφωνο καὶ ἡ διαφήμις, δὲν φθάνουν ὡς ἀποδεικτικὰ τῆς μετριότητός μας ὡς πολιτισμοῦ, κυττάξετε τὸν κινηματογράφο. Ἀντὶ νὰ μιλῇ στὰ ἀνώτερα αἰσθήματα τοῦ θεατοῦ, ποὺ κάλλιστα μποροῦσε νὰ τὸ κάνῃ, ἐπιδίδκει πῶς νὰ ἐρεθίσῃ τὰ χαμηλότερα. Ἀντὶ νὰ καταπιάνεται μὲ σοβαρὲς ὑποθέσεις ἀσχολεῖται κατὰ 90 τοῖς ἑκατὸ μὲ κακουργήματα, μὲ σαχλὸν ἔρωτα, μὲ κακομοιριά. Τὸ ἐλαφρὸ θέατρο εἶναι ἀλήθεια ἐλαφρότατο. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ τρία σημεῖα εἶναι μόνον συμπτωματικὰ μιᾶς γενικῆς ἀρρώστιας.

Σήμερα τὸ μέτριο, τὸ ταπεινὸ, ἔχει κατακτήσῃ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πνευματικῆς ζωῆς· τὰ σχολεῖα, τὸν τύπο, τὶς κυβερνητικὰς ἑδρες καὶ τὶς ἐπιστημονικὰς, καὶ τὸν ἄμβωνα ἴσως ὄχι ὀλίγο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ λυπεῖ ἕναν παρατηρητὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας εἶναι ὅχι τὸ ὅτι ὁ κόσμος βρίσκεται σὲ τόσο ταπεινὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ τὸ ὅτι εἶναι ἀπόλυτα εὐχαριστημένος νὰ μένῃ σ' αὐτό. Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν μαλῶνω μὲ τὸν ἀγράμματο, ἀλλὰ μὲ τὸν ἀγράμματο ποὺ θέλει νὰ μένῃ ἀγράμματος. Δὲν κατηγορῶ μετρίους ἀρχηγούς ἢ βουλευτάς, ἀλλὰ καταγγέλλω ἐκείνους ποὺ μένουν εὐχαριστημένοι μὲ τὴν μετριότητα — καὶ κάποτε τὴν τελείαν ἀνικανότητα—τῶν ἀνθρώπων, στοὺς ὁποίους διὰ τῆς ψήφου των παραδίδουν ὑπεύθυνες θέσεις. Δὲν μποροῦμε νὰ καταδικάσουμε ἕνα λαὸν διότι ζῇ ταπεινά, μέτρια, ὅμως ὀφείλομε νὰ τὸν καταδικάσουμε ὅταν ἔχῃ τὶς εὐκαιρίες γιὰ ἀνώτερα πράγματα καὶ δὲν τὶς ἐκμεταλλεύεται, ὅταν ζῇ μέτρια διότι βαριέται νὰ ζήσῃ διαφοροτικά.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μέσα σ' ἕνα πε-

ριβάλλον ποὺ ἔχει ὡς κύριο γνώρισμα τὸ κοινὸ, εἶναι δύσκολο νὰ ἀποτελῇ κανεὶς ἐξαιρέσι. Γι' αὐτὸ ὡς ἔμποροι, ὡς ἐπιστήμονες, ὡς φοιτηταί, ὡς στενογράφοι, ὡς ἱεροκήρυκες, ὡς νοικοκυρές, ζώντας σ' ἕναν πολιτισμὸ ποὺ τρέφει καὶ ἐνθαρρύνει τὴν μετριότητα, ἴσως εἶναι ἐπόμενον νὰ μένουμε καὶ μεῖς μέτριοι. Δὲν ἔχουμε ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ μένουμε τέτοιοι, διότι ὁ Χριστὸς μᾶς προκαλεῖ νὰ ὑπερβαίνουμε τὴν μετριότητα καὶ μᾶς δείχνει καὶ τὸν τρόπο. Τὸ ὅλο κήρυγμά Του εἶναι μιὰ δὴλωσις, ὅτι ὅσο κι' ἂν ἡ συνθήκῃς τῆς ζωῆς κρατοῦν τὸν ἄνθρωπο χαμηλά, ὅμως εἶναι ἀπεριόριστο τὸ ὕψος ποὺ μπορεῖ νὰ φθάσῃ στὴν διαμόρφωσιν Χριστιανικοῦ χαρακτήρος. Φυσικά, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ, ποὺ ἀποφασίζει κανεὶς νὰ γίνῃ μὲ ὅλη τὴ σημασίαν τῆς λέξεως ἀκόλουθος τοῦ Χριστοῦ, γίνεται κατὰ παραπάνω ἀπὸ μέτριος καὶ κοινός. Καὶ μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ στὴν ἀνάπτυξίν του ὅσο αὐτὸς θέλει. Τίποτε δὲν τὸν ἐμποδίζει — μόνον ὁ ἑαυτὸς του.

Θυμίσθε ἀσφαλῶς τὴν παραβολὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ἐκεῖ διαδραματίζεται ἡ ψυχικὴ μετριότης καὶ ἡ ψυχικὴ ἀνωτερότης. Καὶ βλέπουμε ὅτι οἱ ὅροι τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀρκετὰ αὐστηροί. Ὁ Φαρισαῖος τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἦταν τὸ ὑπόδειγμα τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ του ἦταν αὐστηρή, τὸ δόγμα του μελετημένον καὶ σοβαρὸ, ἡ γνώμη του σεβαστὴ, ὅπως καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς του. Καὶ ἀκούοντάς τον νὰ προσεύχεται, μὲ φανερὴ ἔλλειψιν ταπεινοφροσύνης, φυσικά, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε ὅτι συγκεντρώνει ἀρκετὰς ἀρετὰς.

Καυχᾶται ὅτι δὲν εἶναι σὰν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἐνῷ ἐμεῖς θέλουμε νὰ εἴμαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο καλοῦπι, ἀκριβῶς σὰν τοὺς ἄλλους, ἀκόμη δὲ καὶ στὰ ταπεινότερα χαρακτηριστικά τους. Ἐπὶ πλέον δὲν εἶναι ἄρπαξ. Δὲν ξέρω ἂν ἐμεῖς, μὲ τὸ ἀφάνταστα ἀνεπτυγμένον ἐμπορικὸ μας πνεῦμα, μποροῦμε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο. Κατόπιν δὲν εἶναι ἄδικος. Πόσοι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν ἀδικοῦμε ποτὲ τοὺς συνανθρώπους μας, ἢ ὅτι ὡς πολιτισμὸς ἐννοοῦμε μὲ τὴν λέξιν δικαιοσύνην, τι ἐννοοῦσε ὁ Χρι-

IRON CURTAIN DRAMA

Of all the fictions of Communism, none is more debased than its claim that it permits freedom of religion. The falsehood is merely part of a propaganda plan to delude and capture multitudes who are still free. The only religious freedom permitted is the freedom of moral and spiritual death. The regime blesses renegades willing to desecrate a pulpit by using it to preach the glories of Bolshevism, while men of faith know the inside of prisons and slave labor camps.

The Communists are now working to turn the satellite nations into the same kind of spiritual desert that exists in Russia. The story of religious persecution in these countries is a grim and endless listing of imprisonment, torture and brutal execution. In Bulgaria, for example, 15 Protestant ministers sent to prison on false charges in 1949 are being kept under cruel and constant mental torture. Besides receiving insufficient food, their hopes are alternately deliberately raised with hints of freedom and then plunged into complete despair. The wife of one, permitted to see her husband only

By RALPH K. ANDRIST

once every six months, exclaimed after her last visit, "This cannot be my husband."

Deprived of spiritual leadership, the satellite peoples can turn only to the free world for hope. Many free voices pierce the Iron Curtain by radio, but one, Radio Free Europe, is unique because it represents, not a government, but the American people. While it undermines Communism in every possible way its top emphasis is on the spiritual needs of its listeners.

Radio Free Europe is supported by American citizens through their Crusade for Freedom, which also uses other ways to reach the oppressed nations. A year ago the Crusade sent 13-million messages of faith over the Iron Curtain by balloon. Then this past spring appealed to churches of all faiths to offer regular prayers for the victims of Communism, who in turn were asked, by radio, to pray for Americans. The prayer program was a dramatic demonstration of the bond of brotherhood that exists between men of faith in spite

of the Iron Curtain and the atheism of the Communists.

This November and December, as the Crusade for Freedom conducts its annual campaign for continued support of Radio Free Europe, it will prepare another means of encouraging those under Communism. Each person who joins the Crusade may sign his name to a message printed in a satellite language, which will later be delivered behind the Iron Curtain. The message is brief, and its most important words are these:

"In America, millions regularly pray for an understanding between our peoples. Please add your prayers to ours. Surely our common faith in God is the place where hope for freedom begins."

No citizen of the Communist world receiving such a personalized message, can fail to be encouraged by learning that millions in the most fortunate land on earth are bowing their heads to ask God's help for him. And as faith in Christ grows stronger in these unhappy lands, so will the oppressor grow weaker. History is our witness that a multitude of tyrannies have crumbled before the faith of Jesus Christ.

στός; Δὲν εἶμαι, ἔλεγε ὁ Φαρισαῖος, μοιχός. Ἀσφαλῶς αὐτὸ θὰ πληγώ- νη θαδεῖά τὴν Ἀμερικανικὴ συνεί- δησι. Πότε στὴν ἱστορία τῆς ἀν- θρωπότητος, τῆς πολιτισμένης κοι- νωνίας, ἔχει πάρει τέτοιες διαστάσεις ἡ ἀποσύνθεσις τῆς οἰκογενείας; Ὑ- στερα ὁ Φαρισαῖος τῆς παραβολῆς ἐνήστενε αὐστηρά, ἐτηροῦσε ὅλους τοὺς τύπους, καὶ ἔδινε ἀπὸ τὰ καλὰ του τὸ ἀνάλογο μέρος στὴν ἐκκλη- σία. Μὲ λίγα λόγια ὁ Φαρισαῖος ἦ- ταν κάθε ἄλλο ἀπὸ μέτριος καὶ κοι- νὸς ἄνθρωπος στὰ ζητήματα τῆς ἡ- θικῆς ζωῆς. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς τὸν κρίνει ἀνάξιον τῆς Βασιλείας: «...Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισ- σεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ- ρανῶν».

Δύο λοιπὸν στόχοι μᾶς προκαλοῦν: Ἀφ' ἑνὸς πρέπει νὰ ἀνταποκριθῶ- με τοῦλάχιστον στὸ ἐπίπεδο τοῦ Φα- ρισαίου, καὶ ἀφοῦ κατορθώσουμε τό- σο, πρέπει ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀνταπο- κριθῶμε στὸ ἐπίπεδο ποὺ μᾶς θέλει ὁ Χριστός. Ἄν δὲν παραβάλουμε τὸν ἑαυτό μας, ὅχι μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἡθικὴ τοῦ Φαρισαίου ἀκόμα, θὰ καταλά-

βοιμε ὅτι ἀπέχουμε πολὺ. Θὰ κατα- λάβουμε ὅτι στὴν συντροφιά τῶν ἀ- κολουθῶν τοῦ Χριστοῦ δὲν χωρεῖ ἡ μετριότης, δὲν ἔχουν θέσι οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἄνθρωποι ἀναγεννη- μένοι, ἄνθρωποι ποὺ περιφρονοῦν τὸ μέτριο καὶ τὸ κοινὸ στὸ περιβάλλον τους καὶ βάζουν ὡς στόχο τους τίποτε χαμηλότερο ἀπὸ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Εἶναι καθήκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρο- μητάς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρο- μηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοι- νώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβά- νουν τακτικῶς.

OUR RESPONSE

Since the publication of this article's Part I: THE NEED, in our June number, certain indications of response to the need have come to our notice. The New England Youth Convention of last May, the Minneapolis weekly Bible Classes, of which Deacon Coniaris speaks in our July-August issue, Rev. Vasiliou's work in his own parish and at the Univ. of Minnesota, plus many other laudable efforts made by our Youth in other communities, (Chicago, Boston, Detroit, New York, Los Angeles, Cleveland are a few among many good examples), and the acme of them all—the Washington Convention, constitute a reply to the "critical challenge whether Orthodox Youth shall be prepared to accept and fulfill the Christian duties and responsibilities which will devolve upon them" (Peter A. Ellis in the ATLANTIS, 17 August, pg. 7, minus the unfortunate printing errors marring text and meaning in our dailies!).

If we only had more reports, annual or otherwise, about religious instruction among our youth, some of the recent journalism on the subject and more of our quandaries would be unnecessary. Lacking these accounts given or not given, we can only emphasize the challenge:—"The Bible is, indeed, so imbedded in our American heritage (*as it is in the Greek Orthodox Christian life*—T.P.T.), that ... not to know and understand it, in these days when we give all for its principles of human worth and human freedom, is an act unworthy of us as a people." (The Bible and the Common Reader by M. E. Chase, New York, 1945, pg. 10). You may add to this Dean Flack's article on The Greek Contribution to our Common Faith, ORTHO. OBSERVER, May, 1952, pp. 18-19, for which we do thank him out of our hearts, and the Greek Pilgrimage by the Bishop of Derby, Eng-

Rev. THEO. P. THEODORIDES

land, esp. pg. 19: "There are in the Greek Church movements of genuine and deep spiritual life—a "Zoe" movement, active amongst the young... a Christian Union of Professional Men... educated lay members... a living Church..." (ORTHO. OBSERVER, November, 1951).

Our acknowledgements to His Grace, the Bishop of Derby, for taking us on his Greek Pilgrimage and for his appreciative tribute to our deep spiritual life. Likewise, our thanks and respects to Dr. D. Callimachos, Editor-in-Chief Emeritus of the Greek National Herald of New York, for his recent articles on the Orthodox Laymen's Movement in Greece, on the Zoe Brotherhood, the Bible Study Circles and the Sunday Schools of Greece. Last, but not least, our gratitude to Miss Katherine Kolotrones and her correspondents for the lively discussion of our need and our response in the series "Toward Better Understanding," sponsored by the Sunday National Herald.

The organization of Bible Classes and of Religious Instruction Groups is the task of each Priest and Parish, together with the youth leaders, who are very important, because it is *they* who will coordinate the questions, topics, programs and courses of instruction desired by our young people. After the first step touched upon in Part I of this inquiry, namely the WILL TO LEARN, which our youth have in enthusiastic measure, we offer a suggestion or two, not as anything obligatory, but as samples or hints of a few minimum essentials to start with. Perhaps there are selections made already by study groups in some of our Churches. If so, we are keenly interested to know what they are, and what achievement has

been so far realized in making them a basis for religious instruction. Meanwhile, we submit the following sketchy syllabus:

First, the Life of our Lord. St. Mark's Evangelion gives it in the briefest compass. This is the first and simplest biography of him that we have. It is full of conversation and free of quotations, except four short and easy ones. Its 16 chapters can be read through as one unit, if one wishes to do so. They contain *fundamentals*, e.g., the names of the 12 Apostles; the parable of the Sower; the Storm; the daughter of Jairus; the most dramatic account of St. John the Baptist's end; the Greek woman; the feeding of the thousands; the Transfiguration; teaching on divorce; the rich young man; Palm Day; paying taxes to Caesar; the Great Commandment; the Last Supper; Gethsemane and the Betrayal; Peter's denial of Jesus; the Crucifixion, Burial and Resurrection.

What shall be read over, explained, recited aloud, talked over, emphasized, and *memorized*, is for each study group to choose. Memory passages stand out of themselves and call to us. Let it not seem beneath our self-esteem to learn a few by heart. You will recall them when you need them; and *you will need them*. "Learn from me" says the Master.

St. Luke's account is a fuller, more polished, and the most beloved Life of Christ. It is slower reading, but it repays the attention and devotion given to it. Read an introduction to it first, like M. E. Chase's in The Bible and The Common Reader, pages 269-278. Then go through the Gospel of St. Luke, just for the story. Your first reading should not be a study, but a reading for the joy of it. Then read your introduction again: both it and St. Luke will mean more to you. After that you can proceed to study his story.

For groups of High School level

St. Mark's Gospel is recommended; St. Luke's Gospel is for College level groups and Young Adult classes.

Second, the Acts of the Apostles. This is the History of the New Faith, the first volume in the long story of Christianity, the most important chapter in the life of the Church. It is also the source of information and tradition for our Orthodox Mother Church. The fact St. Luke wrote it, as a sequel to his Evangelion, makes it all the more interesting and valuable. As a story, as a masterpiece of literature and as a biographical history it needs no eulogies. Its appeal to young readers comes from its moving dramatic sequence of events, characters and utterances. That is why it has lent itself so aptly and impressively to the making of films on the opening acts of the Christian pageant.

Let this book also be read for the story at first. The action in it makes up the outline, what we call "the plot" nowadays; it was written in diary form at first, so it runs along without the interruptions of a modern novel, but with the suspense held and rising to the climax.

The contents of the Book of Acts read like a list of chapters in a story of lofty adventure; they should incite any young reader's urge to read and keep on reading to the noble end. Here are the high points:

Pentecost Day and St. Peter's first sermon; the arrest of St. Peter and St. John, the Divine; prayers of the Church for their safety; the end of selfish Ananias and of his wife Sapphira; Gamaliel's advice in favor of the Apostles; the first Seven Deacons; St. Stephen's defense; the conversion of the Ethiopian nobleman; ST. PAUL ON THE ROAD TO DAMASCUS, the turning point in the rise of Christendom; Cornelius the Officer receives St. Peter; the Church is called Christian at Antioch for the

St. Sophia's Carillons

Los Angeles, Calif.

*Ye bells of mould and metal new,
what ring ye out to skies e'er blue?
Methinks your chant was sung of yore,
its golden note reveals the ore.*

*Whence comes your strange, exotic song?
From hamlet's spire, monastic gong,
Greek campanile, a pilgrim's throng,
Byzantine choirs, down aeons long?*

*Beyond this chime, long ere this time
arose the themes that now ye chime.
The trust of Faith, the joy of Grace,
the Voice of Love gave you their rhyme.
Believers' step and priestly pace
were led of old by such pure tone
a little nearer the Heavenly Throne.*

*When Glory's Anthem forth ye sound
the Angels wing their city round
to blend your hymn by mortals heard
with sweet celestial strains unheard.*

*Ye sing of God in man dwelling,
Divine Wisdom that on earth trod;
the Son of Man on His Cross telling
His Life, His Death, as Son of God.*

*Ye call us all this truth to prize:
As temples of the Living One we rise,
'mid man-made shrines that touch the sky.
Earth-born we, yet Heaven-sent,
Children of God Most High.*

Los Angeles, Cal., 5 Oct., 1952.

THEO. P. THEODORIDES

first time; King Herod's death; the Church spreads to Cyprus and Asia Minor; the first Christian Conference at Jerusalem; the Synod of the Apostles and their first pastoral letter; Timothy chosen as Paul's assistant; St. Paul in Europe—Macedonia, Greece, Athens, Corinth; the splendid sermon to the Athenians; Paul's farewell to Ephesus; his arrest in the Temple at Jerusalem; his defense in the Council; the plot on his life and his nephew's message; the defense before the Roman governor; the appeal to the Emperor; sailing for Rome; the storm at sea; shipwrecked at Malta; received by Christians at Rome.

A very practical question is what edition of the New Testament to use for the readings suggested above. Available in the United

States are, the Greek text published by the National Herald and that of the Zoe Brotherhood of Athens, Greece; also the Atlantis edition. For an English translation we recommend the new Revised Standard Version, issued by Thomas Nelson and Sons in 1946, under the auspices of the Division of Christian Education, National Council of the Churches of Christ in the U. S. The publisher's address is 19 East 47th Street, New York City. The English is up to date, the print clear and the price moderate.

The original Greek of the New Testament editions cited above should not scare our young people born in America. It is not hard, once you begin reading it. BEGIN, by all means! Ἀρχὴ τὸ ἡμῶν παντός.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ

Α' ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

Κα 'Ελένη Καραχάλιου, Atlanta, Ga., δι' αγοράν κλινοσκεπασμάτων	\$1.000.00
Πανθρακική 'Αδελφότης διὰ τὰ ὀρφανὰ τῆς 'Ακαδημίας	200.00
Φιλόπτωχος 'Αδελφότης 'Αγίου Δημητρίου Peabody, Mass., δι' αγοράν 'Ελληνικῆς 'Εγκυκλοπαιδείας	201.00
'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς 'Ακαδημίας	5,000.00
Φιλόπτωχος 'Αδελφότης Κυριῶν New Brunswick, N. J., δι' ἐπιπλῳσιν δωματίων	250.00
Συνεισφοραὶ γονέων μαθητριῶν	3,555.00
Mr. Jordan Paterson, Astoria, L. I., δωρεὰ	10.00
Κα Αἰκατερίνη 'Αλεξάνδρου, Brooklyn, N. Y., δωρεὰ	5.00
Mrs. Demetrios Speliopoulos, Minneapolis, Minn., δωρεὰ	1.00
Red Barn, Chicopee Falls, Mass., δωρεὰ	3.60
N. Y. Telephone Co., κέρδος τηλεφώνου	6.50
Mrs. M. Tranores, Carlisle, Pa., δωρεὰ	5.00

Σύνολον Δολλάρια 10,237.10

Β' ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

Mrs. Ange Dovas, N. Y. C.	\$100.00
Mr. Louis Haggis, Guelph, Ont., Canada ..	25.00
Φιλόπτωχος 'Αδελφότης Εὐαγγελισμοῦ, Springfield, Mass.	100.00
Κος Γ. Μπάμπαλης, Winston Salem, N. C.	50.00

Σύνολον Δολλάρια 275.00

Γ' ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

Κος 'Ηλίας Κουλουκουνδῆς, Νέα 'Υόρκη	\$275.00
Χρυσούλα Κάλφα, Νέα 'Υόρκη	275.00
Φιλόπτωχος 'Αδελφότης Κυριῶν 'Αγίας Βαρβάρας, Νέας 'Υόρκης	200.00

Σύνολον Δολλάρια 750.00

Δ' ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Δις Στέλλα Ζαΐμη, Long Island City, N. Y., εἰς μνήμην τοῦ πατρός της Σωκράτους, ἀντὶ μνημοσύνου	\$40.00
Κα 'Αννα Παπαδημητρίου, Onset, Mass., εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Βασιλείου, ἀντὶ μνημοσύνου	20.00
Mr. D. Booth, Salt Ste Marie, Mich., εἰς μνήμην τῶν τέκνων του Γεωργίας καὶ Γεωργίου, ἀντὶ μνημοσύνου	50.00

Σύνολον Δολλάρια 110.00

Γενικὸν Σύνολον Δολλάρια 11,372.10

✠
**NEW YORK
CHURCH SUPPLY**
INC.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ κατὰστημα καὶ ἐργοστάσιόν μας ἔχουν τώρα ἐνωθῇ ὑπὸ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν — εἰς τὸ
4 Barclay Street, New York

Εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας 'Εκκλησιαστικῶν Εἰδῶν ἔχομεν πρὸς ἐπίδειξιν μεγάλην ποικιλίαν νέων ὑφασμάτων εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν μεγαλυτέραν παρακαθῆκην διὰ γαρνιτούρες. Ἡ περίφημος ὑπηρεσία μας Κοπτικῆς εἶνε μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος της. Ὅταν ἀγοράζετε ὑφάσματα καὶ γαρνιτούρες, ἡμεῖς κόπομεν τὰ Ἄμφια καὶ τὰ Ράσα νὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὰ μέτρα σας, δωρεάν.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ κατάλογον:

Katherine Ivanyi

NEW YORK CHURCH SUPPLY Inc.
4 BARCLAY STREET, NEW YORK 7, N. Y.
BARCLAY 7-5964

Αὕτῃ εἶνε ἡ μόνη μας διεύθυνσις

ΜΙΚΡΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—'Εν τῇ Μεγαλωνύμῳ Κοινότητι Detroit θὰ λειτουργήσουν ἐφέτος ἐπὶ ἀπογευματινὰ σχολεῖα κατ' ἀπόφασιν τῆς σχετικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς.

—Ἡ κ. 'Ελένη Καραχάλιου, κάτοικος τῆς κοινότητος Atlanta, Ga., ἐδώρῃσεν εἰς τὴν 'Ακαδημίαν τοῦ 'Αγίου Βασιλείου, δολλάρια χίλια πρὸς αγοράν περισσοτέρων κλινοσκεπασμάτων.

—Οἱ ὁμογενεῖς Sydney καὶ Glace Bay, N. S., Canada, ἀπέκτησαν τελευταίως μικρὸν ναῖσκον, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ 'Αγίου 'Αργυρίου. Αἱ αὐτόσε οἰκογένειαι ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν 25.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 14, 1912, AS AMENDED BY THE ACTS OF MARCH 3, 1933 AND JULY 2, 1946 (Title 39, U.S. Code Section 233) OF ORTHODOX OBSERVER, published monthly except July and August when bimonthly, at New York, N. Y., for Oct. 1, 1952.

1. The names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business managers are:
Publisher: Greek Archdiocese Publication Assn., 10 E. 79th St., New York, N. Y.
Editor: Phocas Angelatos, 10 E. 79th St., New York, N. Y.
Managing Editor: None.
Bus. Manager: Geo. Divry, 293 Seventh Ave., New York, N. Y.

2. The owner is: Greek Archdiocese Publications Assn., 10 E. 79th St., New York, N. Y. Rt. Rev. Bishop Germanos, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

3. The known bondholders, mortgagees and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. Paragraphs 2 and 3 include in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting; also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner.

George Divry, Bus. Manager
Sworn to and subscribed before me this 7th day of October, 1952.

Abraham Chernok, Notary Public
(Commission expires March 30, 1954)

BIBLIA

DIVRY

ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον πρῶχειρον Λεξικόν. Ἐκδοαὶς 1949. Χρυσόδετον μὲ εὐρετήρια, \$3.50. Μὲ δέγμα καὶ εὐρετ. \$4.00.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY

Ὁδηγὸς συνομιλίας ἀγγλικῆς καὶ ἐλληνικῆς, μὲ τὴν προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα ἔκδ. 1947, μὲ Ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448. \$2.50.

GREEK MADE EASY

Ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονησμένη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπὸ Ἀμερικανῶν κατ' ὅλον ἢ ἐν σχολείῳ. Τρίτη ἔκδοσις 1950. Τιμὴ \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Ἡ ἀρίστη Μέθοδος Ἀνευ Διδασκάλου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ τελεία, γλῶσσα ὁμιλουμένη. 5η ἔκδοσις 1950 \$3.00

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

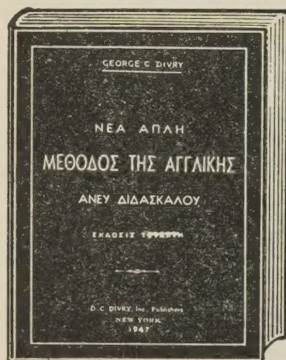
ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἐσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50c
 ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἐκδοαὶς Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.60. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520 \$5.00
 ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιεῖχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Νέα ἔκδοσις Ἀθηνῶν, σελ. 780, πανόδετος \$3.60. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 780, χρυσόδετος \$5.00
 Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκυκλομένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 620, χρυσόδετος \$5.50.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΣΤΙ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικά καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.
 Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπὰὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00
 Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἥτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00
 ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00
 ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00
 Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00
 Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00
 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

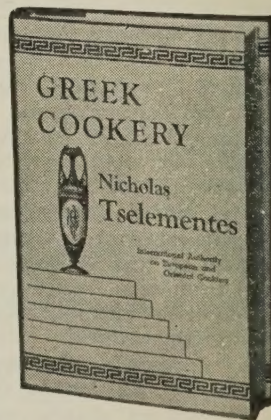
Ὑπὸ Γ. C. DIVRY.—Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων πάσης ἀναπτύξεως καὶ ἡλικίας. Γλῶσσα ζωτανή, ὅπως τὴν ὁμιλεῖ καὶ τὴν ἐννοεῖ σήμερον ὁ λαός. Διάλογοι ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Ἀμερικανικὴ προφορὰ, ἀπολύτως ἀκριβής. Μέθοδος κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους.

Νεωτάτη Πέμπτη Ἐκδοαὶς 1952, πλήρης, μόνον \$3.00.

IN ENGLISH GREEK COOKERY By N. TSELEMENTES

Greek Cooking simplified in English recipes by the famous author-chef and international authority on Greek and Oriental Cookery. Introduces the Greek American public to the delicious and appetizing Hellenic dishes, pastries and sweets. 300 recipes, 240 pages. \$3.00.

Ἡ Ἑλληνικὴ Μαγειρικὴ ἀπλοποιημένη. Τὸ περίφημον βιβλίον τοῦ Τσελεμεντέ εἰς τὴν Ἀγγλικήν. Μέτρα Ἀμερικανικά. 300 συνταγαί, 240 σελίδες. Τὸ μόνον πλήρες καὶ τέλειον βιβλίον τοῦ εἴδους του.

Ἀποστέλλονται πανταχοῦ προπληρωμένα. C.O.D. (ἐν Ἡν. Πολ.) 35c ἐπὶ πλέον.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

**293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.**